

Warszawa, 22 grudnia 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-DŚI.4200.26.2016.AL.aka.AW.ZS.ŁD.12

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 r. poz. 23, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołań: Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Kropidły 8 z dnia 29 lipca 2016 r., [REDAKTOWANE] z dnia 1 sierpnia 2016 r., Spółki OZAS-ESAB Sp. z o.o. z dnia 2 sierpnia 2016 r., Stowarzyszenia Komitet Obrony Pasicki z dnia 2 sierpnia 2016 r., Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Kropidły 8a z dnia 2 sierpnia 2016 r., Stowarzyszenia Technologii Ekologicznych SILESIA z dnia 2 sierpnia 2016 r. oraz [REDAKTOWANE] z dnia 4 sierpnia 2016 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 5 lipca 2016 r., znak: WOOŚ.4200.3.2013.51, o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pn.: *Budowa trasy średnicowej w ramach zadania - budowa przeprawy przez rzekę Odrę wraz z drogami dojazdowymi i obiektami umożliwiającymi włączenie do układu komunikacyjnego miasta Opola,*

1. uchylam punkt I.2.3 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„bazy sprzętowo-materiałowe zlokalizować:

1. poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym, tj. poza płatem siedliska łąki świeżej użytkowanej ekstensywnie (6510), poza Parkiem Nadodrzańskim oraz poza Wyspą Bolko w odległości ponad 50 m od granicy istniejącego wiaduktu kolejowego;
2. w niżej wymienionych miejscach, zachowując jednocześnie warunek odległości minimum 50 m od zabudowy mieszkaniowej oraz od cieków, zbiorników wodnych i wałów przeciwpowodziowych:
  - w okolicy skrzyżowania ul. Struga z ul. Reymonta,
  - na ul. Struga przy kanale Młynówka,
  - na terenie międzyrzecza Kanału Ulgi i rzeki Odry (wyspa Bolko) – w odległości nie przekraczającej 50 m od granicy istniejącego wiaduktu kolejowego,
  - przy wiadukcie kolejowym obok skrzyżowania z ul. Krapkowicką, w okolicy projektowanego ronda na ul. Prószkowskiej;
3. na terenie z powierzchnią utwardzoną i uszczelnioną np. kostką brukową, płytami betonowymi, geomembraną, szczelnym materiałem naturalnym, a w przypadku lokalizowania na ich terenie ciężkiego sprzętu budowlanego wyposażonego w silniki na olej napędowy - również wyposażoną w system kanalizacji deszczowej z separatorem substancji ropopochodnych, bądź zabezpieczeniem studzienek kanalizacyjnych poduszkami sorpcyjnymi”;

2. uchylam punkt I.2.11 decyzji i w tym zakresie umarzam postępowanie organu I instancji;

3. uchylam punkt I.2.13 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„wytworzone odpady magazynować na terenie bazy sprzętowo-materiałowej. Dopuszcza się magazynowanie odpadów z grupy 17 - odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych) luzem, w formie pryzm, usypanych bezpośrednio na powierzchni ziemi. Pryzmy odpadów zabezpieczać przed działaniem niekorzystnych warunków atmosferycznych poprzez ich przykrywanie np. plandekami, a w przypadku gruntu umacnianie skarp roślinami i zabezpieczenie przed możliwością zasiedlenia ich przez ptaki poprzez zastosowanie siatki o oczkach 5x5 mm”;

4. uchylam punkt I.2.14 decyzji i w tym zakresie umarzam postępowanie organu I instancji;

5. uchylam punkt I.2.15 decyzji i w tym zakresie orzekam:

- a) w obrębie zapleczy budowy należy zlokalizować place parkingowo-serwisowe, myjnie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsca magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania odpadów;
- b) tankowanie, serwisowanie oraz parkowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie placów parkingowo-serwisowych;
- c) dopuszcza się tankowanie i serwisowanie stacjonarnych maszyn i urządzeń budowlanych poza placami parkingowo-serwisowymi, pod warunkiem zabezpieczenia gleby w miejscu ich posadowienia za pomocą materiałów technicznych umożliwiających ujęcie ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych;
- d) materiały pędne oraz oleje i smary wykorzystywane na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie placów parkingowo-serwisowych. Powyższe substancje należy magazynować w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych;
- e) mycie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie myjni;
- f) place parkingowo-serwisowe oraz myjnie należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Ponadto należy wyposażyć je w urządzenia do podczyszczania ścieków z zawiesin oraz substancji ropopochodnych;
- g) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażyć w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji

i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta. W przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować”;

6. uchylam punkt I.2.23 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„prace związane z realizacją przedsięwzięcia prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, w skład którego wchodzić będą specjaliści z zakresu herpetologii, chiropterologii, entomologii, dendrologii i ornitologii. Do zadań poszczególnych specjalistów należeć będzie:

- przeprowadzenie szkolenia dla pracowników nadzorujących budowę w zakresie biologii chronionych gatunków zwierząt mogących pojawić się na obszarze objętym inwestycją, a także sposobu realizacji prac, aby nie prowadziły one do łamania zakazów obowiązujących w stosunku do tych gatunków (specjalista z zakresu herpetologii, chiropterologii, entomologii i ornitologii);
- odławianie i przenoszenie poza plac budowy, do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska, stwierdzonych na obszarze prowadzonych prac osobników chronionych gatunków zwierząt, o których mowa w punkcie 17 niniejszej decyzji (specjalista herpetolog);
- nadzór nad prawidłową realizacją działań minimalizujących względem chronionych gatunków zwierząt, o których mowa w punktach 7, 19 niniejszej decyzji – specjalista ornitolog, punkcie 15 niniejszej decyzji – specjalista herpetolog, punkt 23 niniejszej decyzji – specjalista chiropterolog;
- sporządzanie sprawozdań w postaci okresowych raportów z nadzoru prowadzonego na wszystkich etapach prac, zawierających także szczegółowe informacje dotyczące podjętych dodatkowych działań minimalizujących względem okazów gatunków chronionych oraz ich przedkładanie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Opolu raz na kwartał (specjalista z zakresu herpetologii, chiropterologii, entomologii i ornitologii);
- ustalenie dokładnego rozmieszczenia wiaderek, spełniających funkcje pułapek łownych do wyłapywania płazów (specjalista herpetolog);
- kontrola przeprowadzenia demontażu obiektów tymczasowych o których mowa w punkcie 10 niniejszej decyzji (specjalista dendrolog) oraz w punkcie 15 niniejszej decyzji (specjalista herpetolog)”;

7. uchylam punkt I.2.24 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„przed przystąpieniem do prac niwelacyjnych zdjąć wierzchnią, próchniczną warstwę gleby (średnio do głębokości 30 cm) i zmagazynować ją w sąsiedztwie obszaru objętego budową na osobnych, tymczasowych przyzmachach o wysokości nieprzekraczającej 2 m. Tymczasowe przyzmy należy oddzielić od podłoża warstwą nieprzepuszczalną lub folią oraz zabezpieczyć przed przesuszaniem i możliwością zasiedlenia ich przez ptaki, np. poprzez zastosowanie osłony zabezpieczającej w postaci siatki o oczkach 5x5 mm i obsianie roślinami motylkowymi lub poprzez przykrycie matami z geomembrany lub agrowłókniny. Prace związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy gleby prowadzić, gdy gleba będzie sucha, w sposób nie powodujący jej

zageszczenia. Działania te rozpocząć na początku okresu wegetacyjnego, po przebudzeniu się zwierząt (marzec-kwiecień) lub w przypadku braku takiej możliwości po jego zakończeniu, zanim zwierzęta zapadną w sen zimowy (wrzesień-październik)”;

8. uchylam punkt I.2.26 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„po zakończeniu prac ziemnych przeprowadzić rekultywację terenu obejmującą m.in. uporządkowanie terenu budowy i miejsc składowania materiałów budowlanych, wykorzystanie w całości zdjętej próchnicznej warstwy gleby do odbudowy powierzchni biologicznej skarpy i nasypów, przygotowanie gleby oraz wysianie bezpośrednio po zakończeniu prac ziemnych odpowiedniej siedliskowo mieszanki rodzimych gatunków traw i roślin motylkowych. Do obsiewu obszarów zajętych przez płyty łąki świeżej użytkowanej ekstensywnie (6510), zlokalizowanych po obu stronach rowu melioracyjnego (w km ok. 0+167), wykorzystać mieszankę nasion, której skład gatunkowy oraz proporcje poszczególnych gatunków roślin szczegółowo określi specjalista botanik. Obsiana powierzchnia nie może być mniejsza niż 0,4293 ha”;

9. uchylam punkt I.2.27 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„w celu rekompensaty strat spowodowanych wycinką wykonać nasadzenia zastępcze drzew, w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew i krzewów, o powierzchni nie mniejszej niż powierzchnia usuniętych krzewów, z rodzimych gatunków liściastych. Materiał roślinny użyty do nasadzeń powinien posiadać następujące cechy, które zwiększą szansę na ich udatność:

- wyprodukowany zgodnie z zasadami agrotechniki szkółkarskiej,
- prawidłowo uformowany, z zachowaniem charakterystycznych dla gatunku wysokości, szerokości i długości pędów, a także równomiernego rozgałęzienia,
- bez uszkodzeń mechanicznych oraz śladów żerowania owadów,
- pęk szczytowy wyraźnie uformowany, bez uszkodzeń,
- bryła korzeniowa prawidłowo uformowana, zwarta, nie uszkodzona ani przesuszona, na korzeniach szkieletowych powinny występować liczne drobne korzenie,
- obwody pni sadzonek na wysokości 100 cm powinny wynosić minimum 12 cm.

Szczegółową lokalizację i termin sadzenia planowanych nasadzeń wskaże dendrolog w konsultacji ze specjalistą chiropterologiem i ornitologiem.

Należy prowadzić monitoring udatności i trwałości nasadzeń zastępczych drzew i krzewów, w okresie 5 lat od ich posadzenia – w 1, 3 i 5 roku. W przypadku stwierdzonego braku zachowania żywotności drzew lub krzewów, nasadzenia należy uzupełniać w stosunku 1:1. Nasadzenia należy uzupełnić najpóźniej w następnym roku kalendarzowym”;

10. uchylam punkt I.2.28 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„drzewa i krzewy pozostające w rejonie baz materiałowych oraz w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem w następujący sposób:

- 1) grupy drzew/krzewów należy wygrodzić - powierzchnia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać ustalony przez specjalistę dendrologa,

- 2) w przypadku pni pojedynczych drzew należy zastosować osłonę w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzciniowych o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) w sposób osłaniający dookoła całą powierzchnię pnia, bez użycia gwoździ. Nie należy opierać dolnej części grodzienia bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza,
- 3) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszenie bryły korzeniowej,
- 4) w celu ochrony przed przesuszeniem bryły korzeniowej należy zastosować, np. maty ograniczające transpirację, zaś w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami,
- 5) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy także uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa,
- 6) zabezpieczyć korony drzew przed uszkodzeniem, w miejscach w których będą one zagrożone, np. poprzez podwiązanie narażonych gałęzi,
- 7) w obszarze wyznaczonym przez rzut korony drzewa powiększony o bufor wielkości 1-2 m i minimum 1 m od krzewów, zabrania się nasypywanie warstw gleby oraz składowanie materiałów budowlanych i odpadów,
- 8) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu.

Szczegółowy sposób wykonania oraz zakres zabezpieczeń dostosować do warunków lokalnych, rodzaju prowadzonych prac, po uzgodnieniu ze specjalistą dendrologiem z nadzoru przyrodniczego”;

11. uchylam punkty I.2.30 – I.2.32 decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

12. uchylam punkt I.2.33 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„usunięcie drzew o obwodzie na wysokości 1,3 m powyżej 50 cm, należy poprzedzić kontrolą entomologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac pod kątem występowania chronionych gatunków owadów oraz wykorzystania jako miejsca występowania schronień letnich i zimowych nietoperzy. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych, należy wstrzymać wycinkę oraz podjąć działania określone przez ww. specjalistów”;

13. uchylam punkt I.2.34 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„w przypadku drzew wskazanych przez entomologa jako potencjalne siedliska pachnicy dębowej, w stosunku do których nie jest możliwe jednoznaczne potwierdzenie zasiedlenia przez osobniki ww. gatunku owada, wycinkę prowadzić pod nadzorem entomologa przy temperaturze powietrza powyżej 10°C, w sposób polegający na ścinaniu całych pni przy kontrolowanym obalaniu na podłoże (np. przy użyciu ściązaczy linowych, żurawia HDS itp.).

Ścięte pnie zostaną przeszukane przez entomologa pod kątem występowania w nich form rozwojowych pachnicy dębowej. W przypadku ich stwierdzenia podjąć działania związane z przeniesieniem kłód, pod nadzorem entomologa w miejsce, gdzie możliwy będzie jej dalszy rozwój oraz dostępne będą inne drzewa możliwe do zasiedlenia w celu zachowanie osobników tego gatunku”;

14. uchylam punkt I.2.35 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„prace w korytach cieków rzeki Odry i Kanału Ulgi związane m.in. z realizacją podpór obiektów mostowych, umocnieniem ich dna i brzegów należy wykonywać poza okresem tarła występujących tam chronionych gatunków ryb, tj. poza okresem od 1 kwietnia do 15 lipca”;

15. uchylam punkt I.2.36 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„w ok. km od 0+000 do ok. 1+000 (z wyłączeniem obszarów cieków) po obu stronach inwestycji

na granicy pasa budowlano-montażowego należy wykonać szczelne ogrodzenia tymczasowe z materiału umożliwiającego trwałą naciąg, np. folii, brezentu, geotkaniny, plandeki lub siatki polimerowej o oczkach wielkości maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm, w taki sposób aby:

- część nadziemna ogrodzenia posiadała wysokość nie mniejszą niż 50 cm,
- część podziemna ogrodzenia wkopana była w ziemię na głębokość minimum 10 cm,
- górna krawędź ogrodzenia była zakończona dodatkowo 10 cm przewieszką (odgięta pod kątem 45-90°) „na zewnątrz” od placu budowy”;

16. uchylam punkt I.2.37 decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

17. uchylam punkt I.2.39 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„każdorazowo przed przystąpieniem do prac skontrolować teren budowy pod kątem występowania w jego obrębie płazów, gadów i małych ssaków, w szczególności w pobliżu Odry i Kanału Ulgi oraz w miejscach mogących stanowić dla nich pułapki. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, należy przenieść je poza plac budowy do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności”;

18. uchylam punkt I.2.42 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października należy kontrolować wiaderka dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie (z wyłączeniem okresu od 1 grudnia do końca lutego) raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki należy przenieść do miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny, wskazanego przez specjalistę herpetologa bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności”;

19. uchylam punkt I.2.46 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„w celu ochrony ptaków na terenie inwestycji należy zastosować następujące minimalizacje i kompensacje:

- a) wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego,

- b) w rejonie Parku Nadodrzańskiego oraz na terenie wyspy Bolko rozpocząć realizację prac generujących hałas przed okresem lęgowym ptaków lub po jego zakończeniu, tj. w okresie od 16 października do końca lutego,
- c) przezroczyste ekrany akustyczne zabezpieczyć poprzez zamieszczenie na nich czarnych pionowych pasów o szerokości min. 2 cm, w odstępach co 10 cm,
- d) przed wycinką drzew wywiesić w Parku Nadodrzańskiego 16 budek lęgowych dla ptaków: 10 typu A, 5 typu B i 1 typu E dla puszczyka. Dokładna lokalizacja wywieszenia budek zostanie ustalona przez specjalistę ornitologa.

Wszystkie powieszane budki poddawać corocznie, w okresie od 16 października do końca lutego, jednokrotnemu czyszczeniu, niezbędnym naprawom i konserwacji, przez okres 10 lat od dnia ich powieszenia”;

20. uchylam punkty I.2.47 – I.2.48 decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

21. uchylam punkt I.2.49 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„wycinka wyniesie nie więcej niż 107 sztuk drzew i nie więcej niż 829 m² krzewów, w tym na terenie Parku Nadodrzańskiego zostanie usuniętych nie więcej niż 14 sztuk drzew”;

22. uchylam punkt I.2.50 decyzji i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

23. uchylam punkt I.2.51 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„na całym odcinku nowo powstałej drogi należy zaprojektować oświetlenie z wykorzystaniem słupów jednostronnych względem jezdni, z oprawami wyposażonymi w lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, o temperaturze barwowej poniżej 3 000 K. Nachylenie opraw zaprojektować w taki sposób, aby było ono równoległe do jezdni tj. pod kątem 0° w stosunku do powierzchni jezdni w celu ograniczenia efektu olśnienia. Oprawy należy wyposażyć w regulowane odbłyśniki, pozwalające na uzyskanie optymalnego rozsyłu światła w kierunku oświetlanej powierzchni (minimalizacja rozsyłu w innych kierunkach)”;

24. uchylam punkt I.2.53 decyzji i w tym zakresie umarzam postępowaniu organu I instancji;

25. uchylam punkt I.4.7 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„zaprojektować po lewej i prawej stronie drogi ekrany akustyczne zgodnie z poniższą tabelą:

Nr ekranu	Lokalizacja	Strona	Wysokość [m]	Długość [m]	Rodzaj ekranu	Uwagi
E1	wzdłuż ul. Prószkowskiej	P	4,0	38,3	obustronnie pochłaniający	minimalna odległość ekranu od budynku chronionego – ok. 7,3 m odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 0,2 m
E2	0+015÷0+042,7	P	4,0	27,7	obustronnie pochłaniający	minimalna odległość ekranu od budynku 24,8 m odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 0,3-3,0 m

E3	wzdłuż ul. Prószkowskiej	L	2,5	36,3	obustronnie pochłaniający	<ul style="list-style-type: none"> - minimalna odległość ekranu od budynku 14,6 m - odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 0,2 m - w ekranie należy uwzględnić wjazd na prywatną posesję oraz przerwę w ekranie
E4.1	0+862,5÷0+983,5	P	2,0	121,0	odbijający przeźroczysty	<ul style="list-style-type: none"> - minimalna odległość ekranu od budynku 24 m - odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 0,99 m
E4.2	0+983,5÷1+273,0	P	~5,0	289,5	odbijający przeźroczysty	<ul style="list-style-type: none"> - minimalna odległość ekranu od budynku 5,9 m - odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 0,99 m - pionowy - nadwieszony, kąt nachylenia części zakrzywionej wynosi 60 stopni, a jej długość – 1,5 m
E5	1+271,5÷1+280,3	P	2,0	19,8	odbijający przeźroczysty	<ul style="list-style-type: none"> - minimalna odległość ekranu od budynku 16,5 m - odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 4,0 m
E6	1+290,0÷1+301,8	P	2,0	25,8	odbijający przeźroczysty	<ul style="list-style-type: none"> - minimalna odległość ekranu od budynku 24,9 m - odległość ekranu od krawędzi jezdni – ok. 4,0 m
Łączna długość zaprojektowanych ekranów				557		

26. uchylam punkt II decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (nie stwierdzając przy tym konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko) w ramach postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), ze szczególnym uwzględnieniem:

- weryfikacji lokalizacji baz sprzętowo-materiałowych, o których mowa w punkcie 1 niniejszej decyzji,
- weryfikacji szlaków migracji płazów i małych zwierząt w km 0+000 – 0+300 w celu zastosowania odpowiednich konstrukcji przepustów dostosowanych do możliwości pełnienia funkcji przejść dla zwierząt,
- przyjętych rozwiązań związanych z ochroną obiektów zabytkowych przed wibracjami,
- przyjętych rozwiązań związanych z ochroną terenów chronionych przed hałasem”;

27. uchylam punkt III.1 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Stwierdzam konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia:

1. na przyrodę przez okres 3 lat od oddania drogi do użytkowania, na etapie eksploatacji w następującym zakresie:

- kontrolę skuteczności i drożności obiektów inżynierskich w postaci przejść dla zwierząt,
- kontrolę wykorzystania wywieszonych budek lęgowych dla ptaków i budek dla nietoperzy,
- kontrolę skuteczności zastosowania działań względem pachnicy dębowej o których mowa w punkcie 10 niniejszej decyzji.

Propozycję metodyki (wraz z harmonogramem) przeprowadzania monitoringu porealizacyjnego należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Opolu. Sprawozdania z kontroli należy przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Opolu w terminie dwóch miesięcy od zakończenia cyklu kontroli w danym okresie monitoringowym. Końcowe sprawozdanie z przeprowadzonego monitoringu porealizacyjnego zawierające zbiorcze zestawienie zebranych wyników wraz z ich interpretacją, należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Opolu oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w terminie trzech miesięcy od zakończenia ostatniego cyklu kontroli”;

28. uchylam „Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu nr WOŚ.4200.3.2013.51 z dnia 05.07.2016r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. cyt. „Budowa trasy średnicowej w ramach zadania - budowa przeprawy przez rzekę Odrę wraz z drogami dojazdowymi i obiektami umożliwiającymi włączenie do układu komunikacyjnego miasta Opolu” Charakterystyka przedsięwzięcia” w części w brzmieniu:

„Przedmiotowa droga będzie realizowana na działkach ewidencyjnych wymienionych poniżej. Działki te stanowią jednocześnie wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów:

- obręb Szczepanowice 0128:

1, 50, 51, 55, 56, 65, 78, 93, 95, 96, 97, 144, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 103/2, 103/3, 103/5, 103/6, 109/1, 109/2, 109/4, 109/6, 109/7, 54/1, 54/2, 67/1, 67/2, 70/10, 70/11, 70/4, 70/5, 70/6, 70/8, 76/1, 76/2, 77/1, 77/2, 79/1, 79/2, 85/1, 85/2, 92/1

- obręb Opole 0103:

6, 7, 8, 9, 23, 24, 58, 59, 2/2, 3/1, 5/1, 5/1, 9/1, 11/1, 26/1, 2/2, 3/2, 9/2, 11/2, 26/2, 10/3, 5/4, 10/4, 10/5, 4/6, 10/6, 5/7, 10/7, 5/8, 5/9, 5/10, 5/11, 5/12, 5/16, 10/19, 10/22, 10/23, 47/3, 47/4, 60/6, 63/3”

i w tym zakresie orzekam:

„Przedmiotowa droga będzie realizowana na działkach ewidencyjnych wymienionych poniżej. Działki te stanowią jednocześnie wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów:

- obręb Szczepanowice 0128:

nr arkusza 35: 144;

nr arkusza 37: 1, 103/7, 103/8, 103/9, 103/10, 103/11, 103/12, 103/13, 103/14;
nr arkusza 38: 50, 51, 54/3, 54/4, 54/5, 54/6, 55/1, 55/2, 56/1, 56/2, 65, 67/1, 67/3,
67/4, 70/4, 70/5, 70/6, 70/8, 70/11, 70/12, 70/13, 78, 85/1, 85/2;
nr arkusza: 40: 76/1, 76/2, 77/1, 77/2, 79/1, 79/2, 92/1, 93/1, 93/2, 95/1, 95/2, 96/1,
96/2, 97/1, 97/2, 109/4, 109/7, 109/8, 109/9, 109/10, 109/11, 109/12, 109/13, 148, 149,
150, 151, 152, 153;
- obręb Opole 0103:
nr arkusza 51: 2/6, 3/2, 3/3, 3/4, 4/7, 4/8, 5/1, 5/4, 6, 8, 9/1, 9/2, 23, 24, 26/1, 26/2,
47/3, 47/4, 58, 59, 60/6, 63/3;
nr arkusza 52:
5/1, 5/7, 5/8, 5/9, 5/10, 5/11, 5/12, 5/16, 6, 7, 8, 9/1, 9/2, 10/3, 10/4, 10/5, 10/6, 10/7,
10/19, 10/22, 10/23, 11/1, 11/2”;

29. w pozostałym zakresie utrzymuję decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu, dalej RDOŚ w Opolu, decyzją z dnia 5 lipca 2016 r., znak: WOOŚ.4200.3.2013.51 ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia wymienionego w sentencji niniejszej decyzji w wariantcie IIA, wnioskowanym do realizacji.

Od powyższej decyzji skuteczne odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, za pośrednictwem organu I instancji w ustawowym terminie wniosły strony postępowania, wymienione w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej: 2 sierpnia 2016 r.) Komitet Obrony Pasieki reprezentowany przez ██████████ złożył odwołanie od ww. decyzji zarzucając jej:

1. naruszenie art. 77 Kpa poprzez niezbranie oraz nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego;
2. naruszenie art. 8 Kpa w zw. z art. 7 Kpa w zw. z art. 66a Kpa poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania uczestników postępowania do władzy publicznej;
3. naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.), dalej ustawa ooś, poprzez zaakceptowanie niewystarczającej i niespójnej treści Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na cyt. „Budowie trasy średnicowej w ramach zadania - budowa przeprawy przez rzekę Odrę wraz z drogami dojazdowymi i obiektami umożliwiającymi włączenie do układu komunikacyjnego miasta Opola”, sporządzony przez zespół autorski AECOM Sp. z o.o., dalej raportu, w szczególności zawierającej następujące wady:
4. brak analizy wszystkich racjonalnych wariantów planowanego przedsięwzięcia;
5. brak właściwego uzasadnienia dla wariantu proponowanego do realizacji, jako najkorzystniejszego dla środowiska;

6. brak uwzględnienia skumulowanego oddziaływania na środowisko;
7. brak prawidłowo wykonanej analizy oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji we wszystkich wariantach z istniejącymi, bądź planowanymi ciągami komunikacyjnymi oraz przyszlą rozbudową linii kolejowej lokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie Trasy Średnicowej;
8. brak wyjaśnień, na jakiej podstawie i w odniesieniu do jakiej sieci drogowej wykonano prognozy ruchu drogowego;
9. brak porównania przebiegu wariantów planowanej trasy średnicowej w stosunku do dokumentów planistycznych województwa, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy i oraz do istniejących na tych terenach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
10. naruszenie art. 66 ust. 7 pkt 5 ustawy ooś poprzez niewłaściwe uzasadnienie wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; brak przedstawienia każdego wariantu w raporcie, w takim samym stopniu szczegółowości oraz brak mapy ewidencyjnej z obszarem ograniczonego użytkowania stosownie do art. 66 ust. 4 ustawy ooś;
11. naruszenie art. 81 ust. 1 ustawy ooś poprzez niewskazanie w decyzji do realizacji wariantu innego, niż proponowany przez wnioskodawcę;
12. naruszenie art. 85 ust. 1 ustawy ooś poprzez określenie nieprecyzyjnych warunków wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia;
13. konieczność ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich;
14. nieuwzględnienie wszystkich niezbędnych wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do wskazania w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, w szczególności w projekcie budowlanym.

Ponadto, w ww. odwołaniu uszczegółowiono wskazane zarzuty zarzucając decyzji organu I instancji:

15. bezzasadności inwestycji;
16. naruszenie zasady pogłębiania zaufania poprzez: brak dialogu z autorami uwag; brak długofalowej polityki rozwojowej, schematów rozbudowy układu komunikacyjnego i przestrzennego; brak porozumienia z instytucjami; manipulacje w sprawie przeprowadzonej rozprawy administracyjnej oraz konsultacji społecznych;
17. błędne określenie klasy drogi i jej przeznaczenia; brak opracowania łączników dla przedmiotowej inwestycji; błędy w lokalizowaniu baz sprzętowo-materiałowych i podręcznych baz sprzętowo-materiałowych oraz brak ich właściwego zabezpieczenia;
18. niewłaściwą ochronę potencjalnych znalezisk archeologicznych;
19. niewystarczające podejście organu I instancji do kwestii ochrony przyrody, w tym do ochrony drzew, ludzi w budynkach i zwierząt, w tym do ochrony ptaków;
20. niewłaściwe działania ochronne dotyczące pachnicy dębowej;
21. niewłaściwe zaprojektowanie przepustów drogowych; parametrów trasy i parametrów ciągu pieszo-rowerowego;
22. niewłaściwe oznaczenie wzoru na ekranach akustycznych;

23. niewystarczający sposób podczyszczania wód oraz niewydajne kolektory ściekowe;
24. rozbieżność danych pomiędzy treścią opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu a treścią zaskarżonej decyzji dotyczącą pasa jezdni i szerokości pasa drogowego;
25. niewłaściwe określenie klasy obiektów inżynierskich;
26. niewystarczające wykazanie ochrony przed drganiami;
27. niską skuteczność ekranów akustycznych oraz ich negatywny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego
28. negatywny wpływ zakresu fal dźwiękowych na zdrowie fizyczne i psychiczne;
29. negatywny wpływ Trasy Średnicowej na estetykę terenu (walory krajobrazowe);
30. niewłaściwe określenie zasad dotyczących monitoringu porealizacyjnego; monitoringu budynków i hałasu;
31. niewłaściwe zawężenie liczby stron postępowania i brak odniesienia się do uwag mieszkańców i stowarzyszeń;
32. brak wydania opinii przez organ sanitarny;
33. brak uwzględnienia wariantów alternatywnych;
34. zaistnienie konfliktu interesów pomiędzy podmiotami i poszczególnymi mieszkańcami miasta Opole mający wpływ na rozstrzygnięcie;
35. niespełnienie wymogu obszernych uzupełnień i wyjaśnień do raportu przez wnioskodawcę;
36. zmianę wariantu preferowanego przez inwestora w trakcie postępowania administracyjnego;
37. brak odniesienia się do uwag mieszkańców i stowarzyszeń, a także przyjęcie argumentacji „zwolenników” Trasy Średnicowej;
38. niedoszacowanie kosztów związanych z budową Trasy Średnicowej;
39. planowane wyburzenia budynków;
40. wprowadzanie w błąd społeczeństwa podczas rozprawy administracyjnej w zakresie inwestycji prowadzonej przez Państwowe Koleje Państwowe Polskie Linie Kolejowe S.A., dalej PKP PLK S.A.;
41. złe obliczenia dotyczące ruchu pojazdów na ul. Piastowskiej i terenu w okolicach planowanej trasy, czy tranzytu;
42. złe zaprojektowanie tunelu, nachyleń oraz skrzyżowania z ul. Powstańców Śląskich;
43. nierealny termin realizacji przedsięwzięcia;
44. ingerencję inwestycji w teren miasta oraz konieczność usunięcia pomnika przyrody;
45. błąd w ustaleniach dotyczących daty wykonania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
46. niewłaściwe sporządzenie koreferatu i błędy dotyczące projektowania trasy w wariantcie IIA;
47. zagrożenie szkodą w środowisku, w szczególności wobec awifauny;
48. przyjęcie wariantu IIA pomimo negatywnej opinii Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
49. błąd w opinii sporządzonej przez organ sanitarny dotyczący parametrów trasy;

50. błędy organu I instancji w ustaleniach dotyczących zieleni na ul. Struga;
51. niewłaściwe zaprojektowanie tunelu oraz negatywny wpływ inwestycji na zwiększenie ruchu na ulicach w centrum Opola;
52. niewłaściwe określenie lokalizacji przepraw i ich liczby;
53. przeszacowanie ruchu na planowanej Trasie Średnicowej;
54. oparcie się organu I instancji na błędnych przesłankach;
55. negatywny wpływ oświetlenia m.in. na owady, nietoperze i biegacza Scheidlera;
56. niewłaściwe zlokalizowanie wałów zmiennych, które nie służą ochronie zwierząt, czy ochronie przeciwpowodziowej;
57. niewłaściwie sprecyzowanie terenu - tzw. „bekasowiska”;
58. negatywny wpływ inwestycji na wody powierzchniowe i podziemne;
59. negatywny wpływ drogi na środowisko w szczególności na zanieczyszczenie powietrza oraz niewłaściwe ustalenia dotyczące stężeń zanieczyszczeń i ich rozproszenia;
60. niewłaściwe przyjęcie średniej prędkości samochodów na planowanej trasie mające wpływ na hałas;
61. zagrożenie negatywnego wpływu trasy na rekreacyjną część wyspy Bolko;
62. brak właściwej inwentaryzacji zieleni;
63. niewłaściwe przyjęcie przez organ I instancji danych wskazanych w raporcie bez należytej analizy powyższego dokumentu;
64. negatywny wpływ inwestycji na turystykę;
65. niewyjaśnienie przez organ I instancji wszystkich zarzutów podniesionych przez mieszkańców „Pasieki”;
66. uzależnienie rozwoju tranzytu od zainteresowania operatora;
67. naruszenie stref konserwatorskich;
68. utrudnienie ruchu pieszych;
69. niewłaściwe określenie dotyczące braku wpływu inwestycji na ul. Pasieki;
70. brak należytego odniesienia się do kwestii ruchu i parkowania na ul. Pasieki;
71. niewiarygodność danych dotyczących potoków pojazdów, czy bogactwa przyrodniczego na Pasieccz;
72. brak odniesienia się do szczególnych przypadków hałasu – użytkowników motorów i samochodów osobowych znacznie przekraczających prędkość;
73. błąd dotyczący pomylenia słowika rdzawego ze słowikiem szarym;
74. sprzeczność inwestycji z Konstytucją RP;
75. brak projektu organizacji ruchu;
76. niewłaściwe nachylenie drogi powodujące podtapianie ul. Prószkowskiej;
77. kolizję Trasy Średnicowej ze Studium Komunikacyjnym Aglomeracji Opolskiej;
78. niewłaściwe dowiązanie trasy do istniejącego układu drogowego;
79. narażenie zabytkowych budynków na zniszczenie;
80. niezgodność parametrów Trasy Średnicowej z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124);

81. nie odniesienie się organu I instancji do wszystkich złożonych wniosków i przez to niezapewnienie właściwego udział społeczeństwa w rozprawie administracyjnej;
82. zbędne oraz tendencyjne rozpatrzenia sprawy przez Regionalną Komisję Ocen Oddziaływania na Środowisko w Opolu nieuwzględniającą wyników konsultacji społecznych i zastrzeżeń podniesionych przez mieszkańców;
83. naruszenie obowiązków wynikających ze stref ochronnych „B” oraz „K”;
84. niewłaściwe zlokalizowanie murów oporowych od ścian budynków;
85. niewłaściwą wycinkę drzew i krzewów wzdłuż torów kolejowych;
86. brak możliwości dojazdu na budowę;
87. niewłaściwe pomiary przedstawiające obciążenie ruchu komunikacyjnego;
88. niewłaściwa szerokość ciągu pieszo-rowerowego;
89. brak odniesienia się do negatywnej opinii sporządzonej przez Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
90. wybranie najgorszego wariantu trasy pomimo tego, iż ten wariant inwestycyjny w latach 2010-2013 był uznany za najgorszy;
91. niewłaściwie zdefiniowana kategoria drogi;
92. złe zaprojektowanie zjazdu na ul. 11 Listopada;
93. negatywny wpływ przedsięwzięcia na proces koszenia traw i niszczenia łąk;
94. brak zapewnienia wystarczających zabiegów gwarantujących pełną ochronę przyrody na etapie budowy;
95. niesprecyzowaną lokalizację oraz odległość do baz materiałowo-sprzętowych;
96. powielanie przez RDOŚ w Opolu nieprawdziwych informacji o wyczerpaniu przepustowości przepraw samochodowych;
97. uwzględnienie w raporcie walorów przyrodniczych Wyspy Bolko z jednoczesnym brakiem wpływu tych zapisów na treść decyzji organu I instancji;
98. podanie niewłaściwych danych dotyczących wysokości emitora;
99. nieuwzględnienie postulatu utworzenia Parku Przyrodniczo-Krajobrazowego przy jednoczesnym zaakceptowaniu budowy drogi niszczącej walory przyrodniczo-krajobrazowe;
100. niewłaściwe określenie „korzyści” polegającej na zbliżeniu planowanej drogi do budynków;
101. nieprawidłowe wyjaśnienie tzw. „efektu kanionu” zachodzącego pomiędzy elewacją a ekranem;
102. niewłaściwe określenie podpór nowego mostu;
103. brak woli dopracowania przez organ I instancji rozwiązań, które satysfakcjonowałyby zarówno społeczeństwo jak i „władzę”;
104. nieprawidłowe wyliczenia dotyczące natężenia ruchu na ul. Piastowskiej;
105. nieuwzględnienie planów wynikających z modernizacji linii kolejowej prowadzonej przez PKP PLK S.A.;
106. brak przeprowadzenia należytych konsultacji społecznych;
107. nieprawidłowości dotyczące szerokości trasy;
108. niewłaściwe oznakowanie budynku „Willa Helena” przy ul. Kropidły 8-8a w raporcie;

109. niewłaściwe zaprojektowanie trasy pod względem jej przeznaczenia dla „niechronionych uczestników ruchu drogowego”;
110. brak wymiernych korzyści dla mieszkańców „Pasieki” wynikających z budowy trasy;
111. negatywny wpływ trasy na bezpieczeństwo budowlane zabytkowych budynków;
112. negatywny wpływ inwestycji na żerowiska gawronów;
113. nikłą liczbą nasadzeń oraz niewielkie szanse na przetrwanie dla nowych sadzonek;
114. niewłaściwe obliczenia dotyczące emisji spalin;
115. niemożność zapobieżenia w przypadku zdarzenia o charakterze nagłym katastrofy budowlanej;
116. zbyt późny termin konsultacji społecznych;
117. niewłaściwą hierarchię rozwiązań przewidzianą dla niechronionych uczestników ruchu drogowego;
118. naruszenie zasady proporcjonalności zawartej w Konstytucji RP;
119. zmanipulowanie konsultacji społecznych przez RDOŚ w Opolu;
120. niewłaściwy wybór terminu posiedzenia Regionalnej Komisji Oddziaływania na Środowisko;
121. niewłaściwe oznakowanie ekranów akustycznych;
122. brak dostępności do planowanego Szpitalnego Oddziału Ratunkowego;
123. zanieczyszczenie środowiska podczas budowy trasy;
124. zbyt późny termin badania stanu budynków;
125. negatywny wpływ inwestycji na walory krajobrazowe okolicy;
126. zmarnotrawienie funduszy UE na budowę Trasy Średnicowej;
127. zniszczenie Parku Nadodrzańskiego i „bekasowiska”;
128. brak uwzględnienia sprzeciwu Generalnego Konserwatora Zabytków;
129. niewłaściwy zasięg konsultacji społecznych;
130. negatywny wpływ wycinki na zielen w mieście;
131. niewłaściwe oszacowanie wartości raportu oraz przedstawienie dokumentów dla społeczności w sposób utrudniający odczytanie jego zapisów;
132. brak ingerencji RDOŚ w Opolu w treść raportu;
133. błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących tego, że Trasa Średnicowa w istocie stanie się trasą tranzytową, a nie lokalną;
134. narażenie mieszkańców na wpływ infradźwięków;
135. pominięcie kwestii niezgodności inwestycji z Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, niezgodności inwestycji z Konstytucją RP, czy bezpieczeństwa podróży;
136. brak skonkretyzowania jaką szerokość docelową będzie miał pas jezdni;
137. konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego dokumentów, które zawierają nieścisłości, w szczególności raportu;
138. brak oceny ruchów powietrza;
139. brak wariantowości tras;
140. brak odmowy wydania decyzji o oś;

141. niewłaściwą odległość ekranów akustycznych od drogi;
142. brak wyjaśnień nieściśłości w trakcie postępowania prowadzonego przez organ I instancji;
143. brak odniesienia dotyczącego skumulowanego wpływu na zanieczyszczenie powietrza;
144. niewłaściwe zaprojektowanie póltunelu;
145. niewystarczający sposób ochrony biegacza Scheidlera;
146. nieprawdziwą wizualizację przebiegu trasy podczas konsultacji;
147. niewłaściwy wybór wariantu inwestorskiego jako najbardziej korzystnego dla środowiska;
148. niedoprecyzowanie wartości dotyczącej ruchu pojazdów przez mosty;
149. nieprawidłowe dane dotyczące poziomu hałasu.

W związku z powyższym, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, z uwzględnieniem skumulowanego oddziaływania na środowisko wynikającego z planowanej realizacji przez PKP PLK S.A. przedsięwzięcia pn.: *Prace na linii kolejowej E30 na odcinku Kędzierzyn – Koźle – Opole Zachodnie*, dla którego prowadzone było odrębne postępowanie środowiskowe. Ponadto, w ramach uzupełnienia ww. odwołania, przedłożono m.in. „Listę sprzeciwu wobec planów budowy trasy średnicowej przez Wyspę Pasiekę w Opolu” wraz z załącznikami.

Następnie, Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kropidły 8 działając przez pełnomocnika - adw. ██████████, złożyła odwołanie od ww. decyzji środowiskowej (data nadania w placówce pocztowej: 28 lipca 2016 r.), zarzucając:

150. naruszenie art. 7, 77 Kpa w zw. z art. 84 Kpa oraz art. 107 § 3 Kpa mających istotny wpływ na wyniki sprawy, poprzez:
  - zaniechanie powołania dowodu z opinii biegłego na okoliczność oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko;
  - niepodjęcie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego poprzez nieusunięcie wątpliwości oraz uchybień dotyczących proponowanych przez inwestora wariantów, co w rezultacie doprowadziło do wydania przez organ decyzji wbrew woli społeczeństwa pomimo sprzeciwu i obaw społecznych;
151. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, w szczególności poprzez pominięcie opinii Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 28 sierpnia 2015 r.;
152. naruszenie art. 80 Kpa mające istotny wpływ na wynik sprawy poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, w tym raportu, aneksu do raportu oraz opinii Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na podstawie ww. zarzutów, Wspólnota wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie nowej decyzji dotyczącej niniejszego przedsięwzięcia lub ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Jednocześnie, wniesiono o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska na okoliczność oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kropidły 8a oraz Wspólnota Mieszkaniowa Kropidły 8 (w uzupełnieniu złożonego uprzednio odwołania), reprezentowane przez ██████████,

odwołaniem z dnia 1 sierpnia 2016 r. (data wpływu do organu 2 sierpnia 2016 r.), zarzuciły zaskarżonej decyzji:

153. naruszenie art. 77 Kpa oraz 37 i 85 ustawy ooś;
154. niezgodność raportu z art. 66 ww. ustawy, a także nienależyte wyjaśnienie stanu faktycznego na podstawie art. 7 Kpa;
155. niewłaściwe przeanalizowanie wszystkich wariantów przedsięwzięcia;
156. brak właściwego uzasadnienia dla wariantu preferowanego przez inwestora;
157. niewłaściwe wykonanie analizy oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji we wszystkich wariantach z istniejącymi bądź planowanymi ciągami komunikacyjnymi oraz planowaną rozbudową linii kolejowej w bezpośrednim sąsiedztwie Trasy Średnicowej;
158. brak należytych wyjaśnień, na jakiej podstawie i w odniesieniu do jakiej sieci drogowej wykonano prognozy ruchu drogowego;
159. brak porównania wariantów planowanej trasy z dokumentami planistycznymi województwa, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy;
160. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś poprzez niewłaściwe uzasadnienie wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz brak przedstawienia każdego wariantu w raporcie w takim samym stopniu szczegółowości;
161. brak odpowiednio przeprowadzonego wariantowania przebiegu drogi;
162. nieuwzględnienie przez inwestora wariantu najkorzystniejszego ze względów ochrony środowiska;
163. brak dołączenia do raportu mapy ewidencyjnej z obszarem ograniczonego użytkowania zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy ooś;
164. niezastosowanie zapisów Konwencji sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz. U. 2003 nr 78 poz. 706) oraz naruszenie art. 6 ust. 1 Dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz. U. UE. L. 1985 nr 175 poz. 40), dalej dyrektywa ooś, w zakresie dotyczącym niewłaściwego przeprowadzenia procesu konsultacji społecznych;
165. nienależyte wyjaśnienie kryteriów wyboru wariantu inwestorskiego oraz brak właściwego wyjaśnienia przez inwestora kwestii okoliczności uzasadniających przemawiających za takim wyborem;
166. niewykazanie w treści decyzji organu I instancji, który wariant jest najkorzystniejszy ze względów finansowych;
167. zaistnienie nowych okoliczności w rozpatrywanej sprawie wynikające ze złożenia przez PKP PLK S.A. wniosku dotyczącego modernizacji linii kolejowej E-30 na odcinku Opole Zachodnie – Kędzierzyn Koźle;
168. nienależyte poinformowanie społeczeństwa o prowadzonym postępowaniu dotyczącym modernizacji ww. linii kolejowej;

169. niewskazanie w treści decyzji organu I instancji o konieczności nadzoru inwestycji przez konserwatora zabytków;
170. niedoprecyzowanie, kto nadzoruje i kontroluje realizację zapisów wynikających z decyzji organu I instancji;
171. niewłaściwe zaprojektowanie kanalizacji deszczowej;
172. niewystarczający monitoring dla płazów, ptaków i nietoperzy;
173. zagrożenie dla środowiska wynikające z negatywnych wyników analizy porealizacyjnej;
174. złe określenie kręgu stron postępowania;
175. niewyjaśnienie kwestii zmiany przez inwestora wariantu najbardziej korzystnego dla środowiska na wariant IIA;
176. niewłaściwe wyjaśnienie kwestii dotyczącej rozprawy administracyjnej;
177. niewłaściwe zaprojektowanie mostu;
178. złe wyliczenia dotyczące przewidywanej liczby pojazdów na trasie;
179. niezasadność inwestycji;
180. niewłaściwe obliczenia dotyczące płynności ruchu;
181. uniemożliwienie dojazdu dla służb ratunkowych i straży pożarnej;
182. powstanie tzw. „efektu kanionu”;
183. niewłaściwe wnioski dotyczące akustyki terenu wokół planowanej trasy;
184. niewłaściwe stwierdzenie dotyczące wpływu inwestycji na poprawę komunikacji w rejonie inwestycji;
185. negatywny wpływ inwestycji na jakość powietrza;
186. negatywny wpływ na klimat akustyczny;
187. niewłaściwe określenie wpływu hałasu na okolice planowanej trasy;
188. nieścisłości inwestora w kwestii zakwalifikowania budynków koniecznych do wyburzeń;
189. niewłaściwy sposób wariantowania;
190. uciążliwości dla mieszkańców związane z budową;
191. negatywny wpływ inwestycji na krajobraz;
192. niewłaściwe określenie zabezpieczeń zapewniających ochronę roślin i zwierząt;
193. brak szczegółowego wyjaśnienia kwestii systemu kanalizacji deszczowej;
194. brak uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Opolu;
195. niewskazanie ilości drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki;
196. niewłaściwe wyjaśnienie pojęcia „bekasowiska”;
197. niewłaściwe przeprowadzenie procesu konsultacji społecznych i rozprawy administracyjnej;
198. negatywny wpływ inwestycji na zabytki;
199. niewłaściwy sposób obliczeń dotyczący dwutlenku azotu;
200. brak wyjaśnionej w decyzji kwestii wibracji.

Skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji wraz z uwzględnieniem skumulowanego oddziaływania na środowisko wynikającym z planowanej inwestycji prowadzonej przez PKP PLK S.A.

OZAS – ESAB sp. z o.o. pismem z dnia 26 lipca 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej: 28 lipca 2016 r.) złożyła odwołanie od decyzji organu I instancji. Ww. spółka podając jako podstawę prawną art. 127 ust. 1 Kpa w zw. z art. 129 ust. 1 i 2 Kpa oraz art. 138 ust. 1 pkt 2 Kpa, wniosła o:

201. zmianę brzmienia decyzji w punkcie I.4.5 poprzez modyfikację zapisu dotyczącego istniejących systemów kanalizacji deszczowej. Skarżący uzasadnił swoją skargę faktem, że istniejący system kanalizacji deszczowej przy ul. Struga nie zagwarantuje należytego zabezpieczenia terenu przed wodami opadowymi lub roztopowymi pochodzącymi z planowanej trasy.

Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych Silesia, dalej STE Silesia, w odwołaniu wniesionym w dniu 2 sierpnia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej: 2 sierpnia 2016 r.), uzupełnionym pismami z dnia 17 i 30 listopada 2017 r. oraz pismem z dnia 10 września 2019 r., zarzuciło decyzji wydanej przez organ I instancji następujące nieprawidłowości:

202. brak wskazania wariantów alternatywnych zgodnie z art. 66 ustawy ooś;
203. pominięcie wielu uwag i wniosków stowarzyszenia zgłaszanych w postępowaniu;
204. pominięcie przez organ prowadzący postępowanie pierwszoinstancyjne materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie postępowania środowiskowego dotyczącego przebudowy linii kolejowej nr 132 w szczególności w zakresie budowy ekranów akustycznych;
205. wskazanie nieprawidłowych numerów działek ewidencyjnych w Charakterystyce przedsięwzięcia;
206. błędy metodyczne oraz merytoryczne zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.
207. cytowanie przez organ I instancji treści decyzji wprost z dokumentacji przedstawionej przez inwestora;
208. brak odniesienia się organu do ustaleń raportu;
209. brak wystarczającej analizy wielokryterialnej wariantów;
210. wskazanie przez inwestora nieracjonalnych wariantów alternatywnych;
211. brak ustalenia w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w jaki sposób inwestycja wpłynie na park Nadodrzański;
212. brak doprecyzowania w treści zaskarżonej decyzji, co kryje się pod pojęciem Parku Wińskiego;
213. brak szczegółowego opisu oddziaływania inwestycji na wody powierzchniowe oraz wpływu realizacji przedsięwzięcia na zagrożenie powodziowe;
214. brak odniesienia się w przedmiotowej decyzji do § 21-22 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1800);
215. brak dokładnego wyjaśnienia w treści raportu sposobu odprowadzania oczyszczonych wód opadowych z odwadniającej trasy, a także śniegu i błota pośniegowego;
216. nieuwzględnienie kolizji planowanej Trasy Średnicowej z inwestycją kolejową;

217. brak należytego wyjaśnienia wpływu inwestycji na przyłącza i sieci;
218. brak określenia dojazdów na budowę i terenu prowadzenia prac poza samym pasem drogowym;
219. nieprecyzyjne określenie potencjalnej lokalizacji baz materiałowo – sprzętowych;
220. niewłaściwe ustalenie rzeczywistego stanu oddziaływania akustycznego w sprawie;
221. błędy organu I instancji przy określeniu oddziaływania planowanej inwestycji na istniejące drzewa, krzewy i siedliska zielne;
222. błędy organu I instancji przy określeniu oddziaływania planowanej inwestycji na żyjące w zasięgu oddziaływania siedliska oraz zwierzęta, a także na zakres planowanych działań minimalizujących;
223. brak należytego informowania społeczeństwa o postępowaniu prowadzonym przed organem I instancji;
224. błąd w zapisach raportu dotyczący szerokości pasa drogi;
225. brak odniesienia się do uwag STE Silesia złożonych w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego;
226. brak przeprowadzenia inwentaryzacji dendrologicznej;
227. niewłaściwa analiza dotycząca flory i fauny, badań terenowych oraz monitoringu ptaków;
228. kolizja z terenami kolejowymi;
229. niewłaściwe przedstawienie dotyczące emisji dwutlenku azotu;
230. niewłaściwe wyliczenia dotyczące prognozowanego poziomu hałasu;
231. niewłaściwe wyliczenia dotyczące skumulowanego wpływu inwestycji z inwestycją kolejową;
232. kolizję wariantu IIA z pomnikiem przyrody i z drzewami pomnikowymi w Parku Nadodrzańskim;
233. zmianę użytkowania terenu Parku 800-lecia;
234. kolizję wariantu III z centrum przesiadkowym;
235. wybór niewłaściwego wariantu trasy.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. (data wpływu do organu: 1 sierpnia 2016 r.), [REDAKTORZ] [REDAKTORZ] złożył odwołanie od decyzji RDOŚ w Opolu z dnia 5 lipca 2016 r., znak: WOOŚ.4200.3.2013.51, w którym zarzucił ww. decyzji, iż:

236. wybrany wariant IIA Trasy Średnicowej powinien być odrzucony z uwagi, że jest on najdłuższy, najdroższy, najbardziej degradujący środowisko przyrodnicze oraz jego budowa będzie uciążliwa dla mieszkańców;
237. organ I instancji w sposób niewystarczający zbadał wszelkie okoliczności, w szczególności nie dokonał kumulatywnego wpływu na środowisko zaskarżonej inwestycji wraz z przedsięwzięciem realizowanym przez PKP PLK S.A.;
238. zarówno raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jak i przedmiotowa decyzja zawiera wzmiankę dotyczącą dostosowania otoczenia do przebiegu trasy, co może prowadzić do wyburzeń zabytkowych obiektów mieszkalnych;
239. organ I instancji nie zapewnił należytego udziału społeczeństwa w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

██████████, działając przez pełnomocnika adw. ██████████, pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej: 2 sierpnia 2016 r.), wniósł odwołanie od przedmiotowej decyzji wskazując zarzuty tożsame ze wskazanymi w piśmie Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Kropidły 8 oraz 8a z dnia 1 sierpnia 2016 r.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Planowana inwestycja, z uwagi na charakteryzujące ją parametry techniczne (tj. droga o nawierzchni twardej powyżej długości 1 km) stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71, ze zm.). Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania drugoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839) wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie. RDOŚ w Opolu był właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia z uwagi na art. 75 ust. 6 ustawy o oś i realizacji inwestycji w części na kolejowym terenie zamkniętym. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy o oś, właściwość GDOŚ w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ, rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie I instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 ab initio Kpa będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu I instancji. Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu I instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.3, I.2.13, I.2.15, I.2.23, I.2.24, I.2.26, I.2.27, I.2.28, I.2.33, I.2.34, I.2.35, I.2.36, I.2.39, I.2.42, I.2.46, I.2.49, I.2.51, I.4.7, II, III.1 skarżonej decyzji.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania organu I instancji – art. 138 § 1 pkt 2 in fine Kpa może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to było bezprzedmiotowe. Przesłanka bezprzedmiotowości wystąpi, gdy brak było podstaw prawnych do merytorycznego

rozpoznania danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem pierwszej instancji (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2016, str. 619). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.11, I.2.14, I.2.30-I.2.32, I.2.37, I.2.47-I.2.48, I.2.50, I.2.53 skarżonej decyzji.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu I instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu I instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Należy przy tym podkreślić, że zakres postępowania odwoławczego nie jest węższy niż zakres postępowania pierwszoinstancyjnego, a organ odwoławczy obowiązany jest dążyć z urzędu, tak jak organ I instancji, do ustalenia rzeczywistego stanu sprawy. Organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Po 513/17).

Organ odwoławczy powinien podjąć wszelkie możliwe kroki w celu merytorycznego załatwienia sprawy, a nie uwalniać się od obowiązku orzekania, przekazując sprawę organowi pierwszej instancji. Jednocześnie ma prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia wad rozstrzygnięcia (wskazanego w osnowie) i uzasadnienia orzeczenia organu pierwszej instancji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt IV SA/Po 320/20).

Analiza materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Opolu, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy przez GDOŚ wykazała, że nie zostały ustalone wszystkie istotne, mające znaczenie prawne dla sprawy okoliczności faktyczne sprawy. Wobec powyższego, organ odwoławczy wielokrotnie wzywał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji do przedłożenia wyjaśnień merytorycznych dotyczących przedmiotowej inwestycji, co znajduje odzwierciedlenie w aktach przedmiotowej sprawy administracyjnej.

Przekazane w odpowiedzi na wezwania organu dodatkowe informacje i wyjaśnienia posłużyły do weryfikacji oceny oddziaływania planowanego zamierzenia inwestycyjnego na środowisko przeprowadzonej przez RDOŚ w Opolu oraz pozwoliły na doprecyzowanie warunków realizacji przedsięwzięcia zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W toku postępowania, do organu II instancji wpłynęły wystąpienia podmiotów zainteresowanych planowanym przedsięwzięciem, tj.:

- pismo ██████████ z dnia 15 października 2019 r., w którym wskazano na występowanie w okolicach planowanej trasy: dzięcioła białoszyjnego (*Dendrocopos syriacus*), muchołówki białoszyjej (*Ficedula albicollis*) oraz zimorodka (*Alcedo atthis*), puszczyka (*Strix aluco*) i gawrona (*Corvus frugilegus*);
- pismo ██████████ z dnia 22 marca 2021 r., w którym wskazano na przypuszczalne istnienie na terenie Parku Nadodrzańskiego pachnicy dębowej.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę, GDOŚ, działając zgodnie z art. 10 § 1 Kpa oraz mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, poinformował strony o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści.

Po przeanalizowaniu dokumentacji zgromadzonej w sprawie, GDOŚ w **pkt 1** niniejszej decyzji wykreślił z podpunktu I.2.3.1 zakaz lokalizowania baz sprzętowo-materiałowych w odległości min. 2 m od rzutu korony drzew nieprzeznaczonych do wycinki, gdyż informacje dotyczące zabezpieczenia ww. drzew zostały zawarte w pkt I.2.28 zmienionym niniejszą decyzją. Lokalizacja baz poza „Parkiem Wińskiego” została zastąpiona informacją o lokalizacji poza Wyspą Bolko, w odległości ponad 50 m od granicy wiaduktu kolejowego. Natomiast w miejscu gdzie można lokalizować przedmiotowe bazy na Wyspie Bolko, dopisano informację o zachowaniu odległości nieprzekraczającej 50 m od granicy wiaduktu kolejowego. Zastosowane w ten sposób zapisy spowodują, że ingerencja w tereny przyrodniczo cenne znajdujące się na Wyspie Bolko zostanie maksymalnie ograniczone, w szczególności dla „bekasowiska”. Wskazana przez RDOŚ w Opolu nazwa „Park Wińskiego” odnosi się natomiast do terenów parku ludowego znajdującego się na południowy - wschód od kanału Wińskiego na Wyspie Bolko, a więc w oddaleniu od przedmiotowej inwestycji. Ponadto zgodnie z informacją przedłożoną przez wnioskodawcę na str. 62-63 uzupełnienia z dnia 25 maja 2021 r., na obecnym etapie nie jest on w stanie ustalić dokładnych lokalizacji baz sprzętowo-materiałowych i istnieje zagrożenie, że będą one musiały zostać zlokalizowane w innych miejscach niż wskazane w przedmiotowym punkcie decyzji RDOŚ w Opolu. Organ II instancji wprowadził więc zapis dotyczący weryfikacji lokalizacji z podpunktu I.2.3.2 w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

W **pkt 2** niniejszej decyzji organ II instancji uchylił pkt I.2.11 skarżonej decyzji i w tym zakresie umorzył postępowanie przed organem I instancji z uwagi na powielanie przepisów powszechnie obowiązujących w zakresie gospodarowania odpadami.

Z kolei w **pkt 3** niniejszej decyzji do treści pkt I.2.13 decyzji RDOŚ w Opolu została dodana informacja, że w przypadku przyzmu z gruntu należy nie tylko umacniać je roślinami, ale również zabezpieczyć przed możliwością zasiedlenia przez ptaki poprzez zastosowanie siatki o oczkach 5x5 mm.

W **pkt 4** niniejszej decyzji organ II instancji uchylił pkt I.2.14 skarżonej decyzji i w tym zakresie umorzył postępowanie przed organem I instancji z uwagi na powielanie przepisów powszechnie obowiązujących w zakresie gospodarowania odpadami.

Z kolei **pkt 5** niniejszej decyzji GDOŚ uchylił pkt I.2.15 decyzji I instancji, podobnie jak w przypadku pkt 4 - ze względu na powielanie przepisów prawa powszechnie obowiązującego w zakresie gospodarowania odpadami i w tym zakresie doprecyzował obowiązki podmiotu

planującego realizację omawianego przedsięwzięcia w zakresie prawidłowej gospodarki odpadami mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby. Ponadto, organ uznał za konieczne wskazanie wytycznych dotyczących zagospodarowania zapleczy budowy oraz postępowania z pojazdami i maszynami wykorzystywanymi na etapie realizacji przedsięwzięcia, celem minimalizacji jego oddziaływania na środowisko na omawianym etapie.

W **pkt 6** niniejszej decyzji z pkt I.2.23 skarżonej decyzji usuniętych zostało kilka podpunktów, które zostały powtórzone w dalszej części decyzji organu I instancji, dotyczących: kontroli obecności gatunków chronionych na obszarze realizacji inwestycji (zapisy tego dotyczące zostały zawarte w pkt I.2.33, I.2.39, I.2.42), określenia terminu prowadzenia prac w celu uniknięcia łamania zakazów w stosunku do gatunków chronionych (I.2.35, I.2.46), określenia lokalizacji i kontroli ogrodzeń tymczasowych (I.2.36, I.2.38), kontroli zabezpieczeń drzew nieprzeznaczonych do usunięcia (I.2.28), określenia czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, na których wykonanie potrzebne będzie odpowiednie zezwolenie (w poszczególnych warunkach związanych m.in. z przeprowadzaniem kontroli przed wycinką drzew lub przenoszeniem płązów obecni będą specjaliści, którzy będą posiadać wiedzę o konieczności wystąpienia o odpowiednie zezwolenia), bieżącej kontroli oddziaływania prowadzonych prac na chronione gatunki zwierząt występujące w bliskim sąsiedztwie terenu budowy i stwierdzenia konieczności realizacji dodatkowych działań ochronnych (w niniejszej decyzji uszczegółowieniu uległa lokalizacja tymczasowych ogrodzeń ochronnych oraz określony został termin w jakim można przeprowadzić wycinkę oraz prowadzona będzie również kontrola przedmiotowych działań minimalizujących), bieżącej kontroli terenu budowy i pułapek łownych pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt oraz ich bezzwłoczne przenoszenie (I.2.39, I.2.42), wskazania odpowiednich dla zwierząt miejsc wprowadzania nasadzeń (I.2.27), wskazania miejsc oraz sposobu montażu schronów dla nietoperzy (I.2.52), kontroli wymogu rekultywacji terenu i wykorzystania zgromadzonego humusu (I.2.26). Podpunkt dotyczący odłowienia i przeniesienia osobników chronionych zwierząt przed rozpoczęciem budowy został uszczegółowiony o informację, że miejsca do których zostaną przeniesione powinny być odpowiednim siedliskiem dla każdego stwierdzonego gatunku, o których mowa jest w punkcie I.2.39. Został dodany podpunkt dotyczący dokładnego ustalenia lokalizacji wiaderek, o których mowa w punkcie I.2.41 decyzji RDOŚ w Opolu. Uszczegółowiono także jacy specjaliści będą odpowiedzialni za poszczególne czynności.

W **pkt 7** niniejszej decyzji (pkt I.2.24 skarżonej decyzji) organ II instancji wskazał, iż przyzmy ziemi powstałe w trakcie zdjęcia wierzchniej warstwy gleby są jedynie tymczasowe (zostaną zlikwidowane po zakończeniu prac). Dodany został zapis mówiący o konieczności zabezpieczenia tymczasowych przyzm nie tylko przed przesuszaniem w postaci przykrycia matami z geomembrany lub obsiania roślinami motylkowymi, ale także przed możliwością zasiedlenia ich przez ptaki poprzez zabezpieczenie w postaci siatki o oczkach 5x5 mm lub poprzez przykrycie agrowłókniną, która powinna również zabezpieczyć przyzmy przed przesuszaniem.

Ponadto, w **pkt 8** niniejszej decyzji (pkt I.2.26 skarżonej decyzji) korekcie uległa lokalizacja płątów łąki świeżej użytkowanej ekstensywnie oraz została dopisana informacja dotycząca minimalnej powierzchni jaka powinna zostać odtworzona, zgodnie z przedłożonym przez wnioskodawcę uzupełnieniem raportu z dnia 28 czerwca 2019 r.

Organ II instancji uznał w **pkt 9** swojego rozstrzygnięcia (pkt I.2.27 skarżonej decyzji) za zasadne uszczegółowienie informacji dotyczących cech jakie powinien posiadać materiał roślinny przeznaczony do nasadzeń w celu zwiększenia ich udatności. Zapis mówiący o minimalnej wysokości 150 cm sadzonki został zastąpiony obwodem pnia sadzonki na wysokości 100 cm wynoszącym 12 cm. Ponadto nie tylko skład gatunkowy, ale również lokalizacja i termin sadzenia nasadzeń powinien być uzgodniony przez specjalistę dendrologa. Dodatkowo został wprowadzony monitoring udatności wprowadzonych nasadzeń w okresie 5 lat, z konieczności ich uzupełniania.

W **pkt 10** niniejszej decyzji zmodyfikowano warunki określone w pkt I.2.28 skarżonej decyzji, a także przeniesione i uszczegółowione zostały zapisy z pkt I.2.30 - I.2.32 skarżonej decyzji dotyczące zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki. Ponadto zostały dodane także informacje takie jak np. zakaz nasypywania warstwy gleby oraz składowania materiałów budowlanych i odpadów w ustalonej odległości od drzewa lub zakaz uszkodzania korzeni szkieletowych odpowiedzialnych za statykę drzewa, co pozwoli jeszcze lepiej zabezpieczyć nie zaplanowane do wycinki drzewa w trakcie etapu realizacji przedmiotowej inwestycji.

Z kolei w **pkt 11** niniejszej decyzji GDOŚ uchylił pkt I.2.30 – I.2.32 decyzji organu I instancji dotyczące zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki, umarżając postępowanie organu I instancji w tym zakresie. Powyższe wynika z faktu, iż warunki zawarte w ww. pkt zostały przeniesione i uszczegółowione w pkt 10 niniejszej decyzji, co dało podstawę od uchylenia ww. punktów i umorzenia w tym zakresie postępowania I instancji.

W **pkt 12** niniejszej decyzji (pkt I.2.33 skarżonej decyzji) dodano informację na jakiej wysokości należy mierzyć obwód drzewa (tj. 1,3 m). Uszczegółowiono, w jakim terminie przed wycinką należy przeprowadzić kontrolę ww. drzew. Ze względu na zinwentaryzowane nietoperze na trasie oraz w okolicy przedmiotowej inwestycji, do specjalistów przeprowadzających kontrolę ww. drzew dodano chiropterologa. Zapis o konieczności uzyskiwania zezwoleń na czynności zakazane w stosunku do chronionych gatunków zwierząt zastąpiono zapisem o konieczności wstrzymania wycinki i postępowania zgodnie z ustaleniami specjalistów z nadzoru przyrodniczego.

Punktem 13 niniejszej decyzji uszczegółowiono pkt I.2.34 skarżonej decyzji poprzez wskazanie obowiązku, w przypadku, gdy w ściętym drzewie zostanie zidentyfikowana forma rozwojowa pachnicy dębowej, przeniesienia takiego ściętego drzewa pod nadzorem entomologa w miejsce, gdzie możliwy będzie dalszy rozwój stwierdzonego osobnika oraz dostępne będą inne drzewa możliwe do zasiedlenia. Usunięto natomiast informację o konieczności uzyskania zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, co zostało także uprzednio zmodyfikowane w pkt 13, gdyż taka konieczność wynika z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 1651, ze zm.), dalej ustawa o ochronie przyrody.

W **pkt 14** (pkt I.2.35 decyzji RDOŚ w Opolu) organ II instancji uznał za zasadne rozszerzenie okresu w jakim należy wstrzymać się od prowadzenia prac w korytach omawianych cieków z czerwca do 15 lipca. Zgodnie z przedłożonymi przez wnioskodawcę informacjami zawartymi na str. 95-97 uzupełnienia do raportu z dnia 25 maja 2021 r., inwentaryzacja prowadzona w 2015 r. dla inwestycji pn. *Prace na linii kolejowej E30 na odcinku Kędzierzyn Koźle – Opole Zachodnie w ramach linii kolejowej nr 132 w rejonie stacji Opole Groszowice – Opole Zachodnie* wykazała obecność śliza

w rzece Odrze i śliza oraz różanki w Kanale Ulgi. Zaznaczono jednak, że dane literaturowe wskazują na możliwość obecności na tym terenie również kozy pospolitej (migracje tarłowe: kwiecień-lipiec), kielba białopłetwego (migracje tarłowe: kwiecień-czerwiec) i minoga strumieniowego (migracje tarłowe: kwiecień-maj). Ze względu na odległy okres inwentaryzacji (2015 r.) i brak badań terenowych przeprowadzonych przez wnioskodawcę, nie można wykluczyć możliwości pojawienia się ww. gatunków w obrębie planowanej inwestycji.

GDOŚ w **pkt 15** niniejszej decyzji (pkt I.2.36 skarżonej decyzji) uznał za konieczne uszczegółowienie, w jakich lokalizacjach należy zastosować ogrodzenia tymczasowe w celu ochrony małych zwierząt, w tym płazów i jeży. We wskazanych lokalizacjach znajdują się tereny zielone poza zabudowaniami, gdzie istnieje ryzyko wtargnięcia tych zwierząt na teren budowy. Przeniesione zostały tutaj również zapisy dotyczące wykonania przedmiotowych ogrodzeń z pkt I.2.37. Wprowadzona została jedynie korekta dotycząca zwiększenia wysokości części nadziemnej (z 40 na 50 cm) oraz szerokości przywieszki (z 5 na 10 cm).

Z uwagi na opisaną powyżej modyfikację pkt I.2.36 skarżonej decyzji, organ odwoławczy uznał za konieczne uchylenie i umorzenie pkt I.2.37 (**pkt 16** niniejszej decyzji), gdyż przedstawione w nim zapisy znalazły odzwierciedlenie w pkt 15 decyzji.

GDOŚ **pkt 17** niniejszej decyzji zmodyfikował pkt I.2.39 skarżonej decyzji poprzez wprowadzenie kontroli pod kątem nie tylko płazów, ale również gadów i małych ssaków. Ponadto została usunięta informacja o wykonaniu przedstawionych czynności po uzyskaniu wymaganego zezwolenia, gdyż – co wskazano w uzasadnieniu poprzednich punktów – decyzje na derogacje względem gatunków chronionych uzyskiwane są w ramach odrębnych postępowań. Zapis dotyczący minimalnej odległości, na jaką należy przenieść zwierzęta zastąpiono obowiązkiem przeniesienia osobników na odpowiednie dla danego gatunku siedliska, co zwiększy szansę na przetrwanie.

W **pkt 18** (pkt I.2.42 skarżonej decyzji) zmodyfikowano częstotliwość sprawdzania pułapek łownych w postaci wiaderek. Informacja o prowadzeniu kontroli raz dziennie zdaniem organu II instancji, w przypadku okresów migracji płazów, była niewystarczająca. Ponadto, jak wskazano w zmodyfikowanym pkt I.2.39 skarżonej decyzji, złapane osobniki należy przenieść do odpowiedniego siedliska, a nie jedynie poza obszar prowadzonych prac. Miejsce przenoszenia zostanie wskazane przez specjalistę herpetologa.

W **pkt 19** niniejszej decyzji zostały zawarte warunki przedstawione w pkt I.2.47 - I.2.48 decyzji organu I instancji. Modyfikacji uległy ponadto obowiązki określone w pkt I.2.46 dotyczące zabezpieczenia przezroczystych ekranów akustycznych, poprzez zastąpienie zabezpieczenia w postaci kropek na pionowe pasy. Zabezpieczenie takie w ocenie organu odwoławczego stanowi najlepszy i najskuteczniejszy oraz aktualnie jedynym rekomendowanym środkiem służącym do zabezpieczenia przezroczystych ekranów akustycznych przed kolizjami z awifauną. Zgodnie natomiast z informacją zawartą na str. 278 uzupełnienia raportu z dnia 28 czerwca 2019 r., dodano obowiązek wykonania kompensacji w postaci 15 budek dla ptaków typu A i B oraz budki lęgowej dla puszczyka w Parku Nadodrzańskim. Budki należy wywiesić przed przeprowadzeniem wycinki drzew oraz w lokalizacjach wskazanych przez specjalistę ornitologa, a także poddawać je corocznym kontrolom i czyszczeniu przez okres 10 lat od dnia ich powieszenia.

Z uwagi na powyższe, organ odwoławczy uznał za konieczne w pkt 20 swojej decyzji uchylenie pkt I.2.47 - I.2.48 decyzji RDOŚ w Opolu i umorzenie postępowania organu i instancji w tym zakresie.

Odnosząc się do **pkt 21** (pkt I.2.49 skarżonej decyzji), należy wyjaśnić, że wcześniejszy zapis dotyczący maksymalnego ograniczenia ingerencji w obszar tzw. Parku Wińskiego na wyspie Bolko, poprzez nieprzekraczanie obszaru o szerokości 50 m od granicy istniejącego wiaduktu kolejowego, chroniąc przy tym „bekasowisko”, został zastąpiony wskazaniem maksymalnej ilości wycinki, w szczególności na terenie Parku Nadodrzańskiego zgodnie z uzupełnieniem wnioskodawcy z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 41). Natomiast warunki dotyczące zabezpieczenia najcenniejszego przyrodniczo obszaru na terenie wyspy Bolko zostały zawarte w pkt I.2.3 zmienionym niniejszą decyzją, dotyczącym obszaru lokalizacji bazy sprzętowo-materiałowych.

Organ odwoławczy uznał za konieczne uchylenie pkt I.2.50 decyzji RDOŚ w Opolu i umorzenie postępowania organu i instancji w tym zakresie (**pkt 22** niniejszej decyzji), z uwagi na fakt, iż warunki przedstawione w ww. pkt zostały uszczegółowione oraz znalazły odzwierciedlenie w zmodyfikowanym pkt I.2.33, zmienionym pkt 12 niniejszej decyzji.

Punktem 23 niniejszej decyzji GDOŚ zmodyfikował pkt I.2.51 skarżonej decyzji poprzez uszczegółowienie warunków dotyczących oświetlenia planowanego przedsięwzięcia, w celu zapewnienia efektywnej minimalizacji oddziaływania inwestycji na nietoperze, tj. zabezpieczenie przed przyciąganiem osobników w obręb drogi. Powyższe wynika z przedłożonego przez wnioskodawcę uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 289).

Organ odwoławczy w **pkt 24** niniejszej decyzji uznał za konieczne uchylenie pkt I.2.53 skarżonej decyzji i umorzenie postępowania organu I instancji w tym zakresie, z uwagi na bezprzedmiotowość omawianego warunku. Powyższe nie określa środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia, a tym samym wykracza poza ramy postępowań prowadzonych zarówno przez organ I, jak i II instancji.

W związku z ponownie przeprowadzoną analizą akustyczną, będącą wynikiem przeprowadzonego przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego, uwzględniającą zaktualizowane natężenie ruchu, a także modernizację linii kolejowej nr 132, w tym budowę ekranów akustycznych ograniczających oddziaływanie ww. linii kolejowej, w **pkt 25** niniejszej decyzji zmianie uległy parametry oraz lokalizacja ekranów akustycznych, przedstawione w pkt I.4.7 skarżonej decyzji.

GDOŚ w **pkt 26** poddał modyfikacji pkt II skarżonej decyzji, dotyczący obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooŚ. Z powyższego punktu organ usunął obowiązek inwentaryzacji drzew przeznaczonych do wycinki i określenia jej zakresu, ze względu na przedłożenie przez wnioskodawcę wymaganych w tym zakresie informacji, co znalazło swoje odzwierciedlenie w zmodyfikowanym pkt I.2.49. Na etapie ponownej oceny została dodana natomiast konieczność weryfikacji lokalizacji baz sprzętowo – materiałowych, ze względu na brak możliwości dokładnego ich ustalenia na obecnym etapie. Ponadto, z uwagi na dostosowanie przepustów, o których mowa w pkt I.2.44 - I.2.45, do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt,

należy uszczegółowić ich zagospodarowanie na etapie ponownej oceny, przeprowadzając weryfikację szlaków migracji płazów i małych zwierząt w km od 0+000 do 0+300. GDOŚ zdecydował o usunięciu obowiązku przeanalizowania, w ramach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, oddziaływania przedsięwzięcia na klimat oraz jego adaptacji do zmian klimatu ze wskazaniem wszelkich działań mitygujących, a także oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz. Powyższe wynika z faktu, iż celem ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś jest weryfikacja i uszczegółowienie założeń i prognoz uprzednio dokonanych w przedłożonym raporcie. Tymczasem raport sporządzony na potrzeby niniejszego postępowania nie zawierał analizy oddziaływania na ww. elementy, gdyż przepisy art. 66 ustawy ooś w stanie prawnym, obowiązującym na dzień wszczęcia postępowania i tym samym znajdującym zastosowanie w omawianym postępowaniu, tego nie wymagały. Obowiązek analizy wpływu przedsięwzięcia na klimat oraz krajobraz wprowadzony został późniejszą nowelizacją przepisów ustawy ooś, która z uwagi na brzmienie przepisów przejściowych, nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Odnosząc się do **pkt 27** niniejszej decyzji, wyjaśnić należy, że dane z przeprowadzonych inwentaryzacji na cele przedmiotowej inwestycji (w tym uzupełniające z 2017 i 2019 r.), zostały przeprowadzone dla inwestycji polegającej na modernizacji linii kolejowej. Dane literaturowe pozwoliły na przeanalizowanie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na płazy, nietoperze i ptaki. Na tej podstawie w niniejszej decyzji zostały sformułowane działania kompensacyjne i minimalizujące oddziaływanie na te grupy zwierząt. Kwestie, które będą wymagały dodatkowej weryfikacji i uszczegółowienia zostały uwzględnione we wskazaniach na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Organ II instancji usunął więc poprzednie zapisy stanowiące o konieczności przeprowadzania szczegółowej inwentaryzacji płazów, ptaków i nietoperzy oraz projektowania w razie zaistnienia takiej konieczności, dodatkowych działań kompensacyjnych i minimalizujących na etapie przeprowadzania monitoringu porealizacyjnego. Wprowadzone zostały natomiast obowiązki działań w zakresie: przejść dla zwierząt, wykorzystania budek dla ptaków i nietoperzy oraz zastosowanych działań względem pachnicy dębowej, o których mowa w pkt I.2.34. Informacja o konieczności przedkładania wyników do 31 grudnia każdego roku objętego monitoringiem, została zastąpiona sprawozdaniem w terminie dwóch miesięcy od zakończenia cyklu kontroli w danym okresie monitoringowym. Ponadto wprowadzono także obowiązek przedstawienia sprawozdania końcowego.

W **pkt 28**, GDOŚ zaktualizował, a także poprawił niewłaściwy zapis dotyczący nieruchomości, na których zlokalizowane zostanie przedsięwzięcie. Powyższe wynika z uzupełnienia przedłożonego przez wnioskodawcę w ramach postępowania wyjaśniającego, przeprowadzonego przez organ II instancji.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w złożonych odwołaniach organ odwoławczy przedstawia poniższe stanowisko.

Ad 1, 2, 3, 150, 153, 208

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 77 w zw. z art. 7 Kpa, art. 8 Kpa, art. 66a oraz art. 85 ustawy ooś, przytoczone przez odwołujących się przepisy Kpa, zobowiązują organ administracji

publicznej do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, przy uwzględnieniu interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (art. 7 Kpa), zebrania i rozpatrzenia wyczerpującego materiału dowodowego (art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 Kpa), a następnie dokonania oceny na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 Kpa). W toku prowadzonego postępowania odwoławczego organ II instancji podjął się, w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z art. 136 Kpa, wyjaśnienia okoliczności determinujących rozstrzygnięcie, a niewystarczająco udowodnionych przez organ I instancji. W oparciu o tak uzupełniony materiał dowodowy możliwe było jednoznaczne określenie stanu faktycznego i prawnego, uprawniające organ II instancji do rozstrzygnięcia sprawy co do meritum. Przedłożony przez inwestora raport wraz z uzupełnieniami zawiera wszystkie elementy określone w art. 66 ustawy ooś i umożliwia pełną ocenę wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, że w trakcie procedury związanej z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ w Opolu, mając na uwadze dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, kilkakrotnie wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu ooś we wskazanym zakresie. Po analizie dostarczonych przez wnioskodawcę wyjaśnień, uznając zakres przedłożonej dokumentacji za wystarczający do rozpatrzenia sprawy, organ I instancji wydał stosowne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Materiał dowodowy był uzupełniany również w toku postępowania II instancyjnego. W ocenie organu odwoławczego przedłożony przez wnioskodawcę zakres danych jest wystarczający, aby możliwe było na ich podstawie orzeczenie co do istoty sprawy. Należy podkreślić, że merytoryczna zawartość materiałów zebranych przed organem odwoławczym, potwierdziły ustalenia zawarte w raporcie ooś i jego załącznikach. Podsumowując, należy stwierdzić, że przedłożony raport ooś wraz z uzupełnieniami zawiera wszystkie elementy określone w art. 66 ustawy ooś, zaś wątpliwości, jakie nasuwały się w związku z jego analizą, zostały wyjaśniane zarówno w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, jak również w toku dodatkowego postępowania wyjaśniającego podjętego przez organ odwoławczy.

Skarżący wniósł o powołanie biegłego z zakresu ochrony środowiska w celu sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Na wstępie wskazała, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądownoadministracyjnym powołanie biegłego w myśl art. 84 § 1 Kpa ma charakter fakultatywny i zależy od uznania organu prowadzącego postępowanie. Wykorzystanie tego środka dowodowego jest zasadne, gdy dla prawidłowego załatwienia sprawy, ze względu na poziom jej skomplikowania, wymagane są wiadomości, którymi nie dysponuje organ administracji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2021 r., sygn. akt: II OSK 1906/18). W opinii organu II instancji w analizowanej sprawie nie zaistniały wskazane powyżej przesłanki, wobec czego nie zaistniała także konieczność powołania biegłego. Co więcej, zgodnie z art. 74 ustawy ooś raport stanowi załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co czyni go dokumentem prywatnym, sporządzonym na zlecenie wnioskodawcy. Za bezzasadne tym samym należy uznać stanowisko skarżących, zgodnie z którym w każdym postępowaniu administracyjnym organ powinien powoływać biegłego w celu sporządzenia raportu. Powyższe

jest wprost sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa materialnego, mającymi zastosowanie w niniejszej sprawie.

Ponadto, charakterystyka przedsięwzięcia przedstawiona w raporcie oos, w ocenie GDOŚ jest wystarczająca do oceny oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko. Organ II instancji dysponując raportem przedstawionym w toku postępowania, mógł dokonać weryfikacji oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, jak wskazano wyżej, wszelkie kwestie wymagające uzupełnienia zostały wyjaśnione na etapie postępowania odwoławczego. W związku z powyższym, w ocenie GDOŚ powołanie biegłego w celu sporządzenia raportu jest niecelowe.

Należy zauważyć, iż kwestie dotyczące wariantowania oraz opinii sporządzonej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu z dnia 24 marca 2016 r., zostały wyjaśnione w dalszej części niniejszej decyzji.

Ad 4, 5, 33, 36, 48, 90, 139, 147, 155, 156, 160, 161, 162, 165, 166, 175, 189, 202, 209, 210, 234, 235, 236

W ujednoczonym raporcie z lutego 2016 r. oraz wyjaśnieniach z czerwca 2016 r., wskazano wariant preferowany do realizacji i uzasadniono, z jakiego powodu jest on najbardziej korzystny. Ponadto, na etapie postępowania odwoławczego, wnioskodawca uzupełnił raport oddziaływania na środowisko w tym zakresie. Na str.: 45-59 uzupełnienia z 2019 r., szczegółowo opisano i wyjaśniono kryteria jakie wnioskodawca wziął pod uwagę przy wyborze wariantu inwestycyjnego.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy oos, raport oos powinien zawierać opis analizowanych wariantów, w tym a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Zdaniem organu odwoławczego obowiązek ten został spełniony. W raporcie oos przeanalizowano trzy warianty realizacji przedsięwzięcia:

- 1) wariant I o długości ok. 1300 m;
- 2) wariant IIA o długości ok. 1875 m;
- 3) wariant III o długości ok. 1930 m.

W uzupełnieniu raportu z 2019 r. przedstawiono porównawczą ocenę oddziaływania na środowisko wariantów. Jako kryteria analizy uwzględniono w niej jedenaście najważniejszych uwarunkowań i oddziaływań na: warunki gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, ekosystemy i siedliska, obszary chronione, walory krajobrazowe, dziedzictwo kulturowe, zaburzenia funkcjonalno-przestrzenne, klimat akustyczny, obiekty narażone na drgania, powietrze i klimat, urządzenia ochrony środowiska. Dla kryteriów tych podano ich parametry oraz ocenę ogólną w punktach, według skali określonej dla każdego z parametrów przyjmując, że im większa liczba punktów, tym korzystniejsze oddziaływanie na środowisko. Z oceny przedsięwzięcia metodą wielokryterialną zamieszczoną w tabeli 3 pn. „Tabela szczegółowej analizy wielokryterialnej dla poszczególnych wariantów przebiegu trasy średnicowej w Opolu” oraz tabeli 4 pn. „Analiza wielokryterialna uwzględniająca kryterium ruchowe, ekonomiczno- społeczne oraz środowiskowe” wynika, że najkorzystniejszym wariantem pod względem oddziaływania na środowisko przyrodnicze i ludzi jest wariant proponowany przez wnioskodawcę - IIA. Wbrew twierdzeniom skarżącego, przedstawione w raporcie oos opisy wariantów realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, pozwoliły na przeprowadzenie pełnej i prawidłowej oceny oddziaływania

inwestycji na środowisko. Tym samym materiał dowodowy dawał podstawy do określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia i wydania stosownego w tej kwestii rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do niewykazania przez organ I instancji kryteriów ekonomicznych uzasadniających wybór wariantu IIA, należy wskazać, iż w uzupełnieniu raportu z 2019 r. (w tabeli nr 4 na str. 58) inwestor dokonał analizy 3 wariantów. Z przedstawionych danych wynika, że wariant IIA jest wariantem najdroższym. W tym miejscu należy jednak podkreślić, iż kryterium ekonomiczne nie jest jedynym kryterium brany pod uwagę przy wyborze wariantów, a co za tym idzie, kwestie finansowe nie rozstrzygają o tym, czy dana inwestycja jest zasadna, czy też nie. Należy dodać, że za wyborem powyższego wariantu przemawiał fakt, że otrzymał on najwyższą ocenę łączną z analizy wielokryterialnej (tabela nr 4 na str. 55-56), a więc był najkorzystniejszym dla środowiska przyrodniczego, społecznego i kulturowego. Ponadto, był wariantem pozytywnie ocenionym przez organ opiniujący, tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu.

Ad 6, 7, 28, 105, 143, 149, 157, 167, 185, 187, 204, 216, 220, 228, 230, 231, 237

Ocena skumulowanego oddziaływania projektowanej Trasy Średnicowej wraz z modernizowaną linią kolejową E Opole – Kędzierzyn Koźle została uwzględniona w uzupełnieniu raportu z 2019 r. oraz w odpowiedziach wnioskodawcy w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego. Na str. 122 ww. uzupełnienia raportu wyjaśniono w sposób wyczerpujący skumulowane oddziaływanie projektowanej drogi z linią kolejową nr 132 oraz pobliskimi drogami: ul. Prószkowska, ul. Krapkowicka, ul. 11 Listopada, ul. Księcia Jana Dobrego, ul. Powstańców Śląskich, ul. Reymonta i ul. A. Struga.

Analizę akustyczną dla projektowanego przedsięwzięcia, przeprowadzono dla prognozy ruchu na rok 2026. Wyniki obliczeń (wskazanych w tabelach: 37-44) dla samej projektowanej drogi bez zabezpieczeń akustycznych wykazały możliwość wystąpienia przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu - 1,5 dB w porze dnia i 4,1 dB w porze nocy. Uwzględniając kumulację projektowanej drogi z istniejącą linią kolejową i drogami sąsiadującymi z inwestycją przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu wyniosą odpowiednio – 2,15 dB w porze dnia i 6,3 dB w porze nocy. W związku z przewidywanym wystąpieniem przekroczeń wartości dopuszczalnych w środowisku, wskazano działania ograniczające poziom dźwięku w postaci ekranów akustycznych. Z przeprowadzonej analizy akustycznej dla wariantu IIA uwzględniającej nowe natężenie ruchu przy założeniu ekranów akustycznych wynikło, że zaproponowany na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko, ekran akustyczny E1 jest niewystarczający. Uwzględniając nowe natężenie ruchu oraz ekrany akustyczne, które powstały w ramach modernizacji linii kolejowej w niniejszej analizie, zaproponowano zmianę parametrów i lokalizacji ekranów akustycznych w porównaniu do poprzedniej analizy akustycznej. W ramach uzupełnienia przeprowadzonej analizy:

- dodane zostały nowe ekrany akustyczne E2 i E3 (w rejonie ronda na ul. Prószkowskiej, ze względu na ruch pojazdów na ul. Prószkowskiej oraz ruch pojazdów na projektowanej drodze);

- skorygowana została wysokość ekranu E1 na 4 m (zgodnie z wcześniejszą analizą ekran ten miał wysokość 2,5 m) – korekta wynika przede wszystkim z weryfikacji ruchu pojazdów na ul. Prószkowskiej;
- zmieniono ekran w postaci półtunelu na ekran pionowy – nadwieszany E4.2;
- łączna długość proponowanych w niniejszej analizie ekranów wynosi ok. 557 m – w poprzedniej analizie łączna długość wyniosła 492,8 m.

Z uwagi na fakt, że sąsiadująca z projektowaną trasą linia kolejowa nr 132 jest linią zelektryfikowaną, a także ze względu, że pociągi, które tamtędy przejeżdżają wyposażone są w lokomotywy elektryczne, organ uznał za wystarczającą i przekonującą argumentację wnioskodawcy w zakresie braku konieczności przeprowadzenia obliczeń oddziaływania skumulowanego ww. linii z projektowaną trasą na stan sanitarny powietrza. Jak wskazano w uzupełnieniu z 2019 r., „ewentualne pojedyncze przejazdy np. składów technicznych napędzanych silnikami spalinowymi, będą odgrywać pomijalną rolę w kształtowaniu stanu powietrza na analizowanym obszarze”. W ocenie organu powyższe stanowisko należy uznać za właściwe. Znikomy ruch pojazdów napędzanych silnikami spalinowymi poruszających się linią kolejową nr 132, nie będzie miał wpływu na jakość powietrza w obszarze inwestycji.

W związku z odmiennymi wynikami inwentaryzacji przyrodniczej dla obu inwestycji należy zauważyć, że badania terenowe dla trasy średnicowej, zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 218-220), były prowadzone na przestrzeni kilku lat (w latach: 2014, 2015, 2017), podczas kilkunastu wizyt terenowych. Ponadto wobec stwierdzonych braków we wcześniejszych badaniach, inwestor pozyskał również dane od PKP PLK S.A., dotyczące pełnej inwentaryzacji przyrodniczej (całoroczna inwentaryzacja przeprowadzona w 2015 r.) oraz przeprowadził własne badania uzupełniające w 2019 r. Na potrzeby analizy inwestor wykorzystał również dane z inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej dla miasta Opole (aktualizacja z 2017 r.).

Na uwagę zasługuje tutaj różnica czasu między przeprowadzonymi badaniami w 2015 r., a tymi prowadzonymi w 2019 r. W przeciągu kilku lat środowisko przyrodnicze może ulec zmianie, w szczególności na terenach miejskich, gdzie realizowane są różne inwestycje. Część z występujących gatunków nie jest w stanie szybko dostosować się do zmieniających się warunków, więc mogą zmniejszyć swój zasięg występowania lub przenieść się w inne lokalizacje. Zgodnie z uzupełnieniem z dnia 25 maja 2021 r., podczas badań przeprowadzonych w 2019 r. zostały zinwentaryzowane gatunki takie jak: arcydzięgiel litwor, czosnek wężowy i grzybień biały, które nie są narażone na niszczenie w wyniku realizacji inwestycji. Natomiast w obszarze inwestycji nie potwierdzono występowania takiego gatunku jak: barwinek pospolity, który jak należy podkreślić od 2014 r. nie jest objęty ochroną gatunkową w naszym kraju (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409). W nowszych badaniach została poddana aktualizacji lokalizacja siedliska 6510 (znajdującego się poza obszarem Natura 2000). W przypadku zwierząt, przedstawione wyniki pozwoliły na zaplanowanie adekwatnych do stwierdzonych oddziaływań środków minimalizujących i kompensacyjnych. Ponadto elementy, które na obecnym etapie prac nie mogły zostać szczegółowo sprecyzowane, zostały przeniesione na etap ponownej oceny oddziaływania

na środowisko, co nie oznacza jednak braku przeprowadzenia analizy inwestycji na środowisko przyrodnicze.

Odnosząc się do lokalizacji siedlisk 6510 (ekstensywnie użytkowane łąki świeże) i 91E0 (łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe), należy zauważyć, że inwestor na str.30 uzupełnienia z dnia 21 sierpnia 2017 r. (Aneks odp. na pyt. 32), zaktualizował informacje dotyczące siedliska 6510, które w 2015 r. było stwierdzone wzdłuż Kanału Ulgi, natomiast po przeprowadzonych badaniach w 2017 r., zespół nie zakwalifikował przedmiotowego terenu do tego siedliska, gdyż nie wykazywało cech typowych mogących go do niego zakwalifikować. Siedlisko 6510 zostało natomiast stwierdzone jedynie wzdłuż rowu odwadniającego na łąkach przy ul. Krapkowickiej. W wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji zniszczeniu ulegnie powierzchnia 0,4293 ha, co stanowi ok. 33% powierzchni całego siedliska (str. 233-234 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r. oraz str. 89 uzupełnienia z dnia 25 maja 2021 r.). W przypadku siedliska 91E0 inwestor przedstawia informacje dotyczące jego obecności na badanym terenie na str. 230 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r., zgodnie z którymi przedmiotowe siedlisko, które znajdowało się po północnej str. istniejącej linii kolejowej (kolidujące z wariantem 1 i 3) uległo znaczącemu przekształceniu. Zgodnie z inwentaryzacją przeprowadzoną w 2019 r., siedlisko to na omawianym terenie już nie występuje – część została usunięta w związku z planowaną modernizacją linii kolejowej, a pozostałe fragmenty nie wykazują cech mogących zakwalifikować je do siedliska 91E0.

Zgodnie z przedłożoną przez wnioskodawcę dokumentacją siedlisko 9170 (grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny) nie zostało zinwentaryzowane na terenie Parku Nadodrzańskiego podczas prowadzonych badań terenowych (str. 91 uzupełnienia z dnia 25 maja 2021 r., str. 236 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r.).

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku analizy oddziaływania inwestycji na siedliska chronione w skali miasta i regionu, a nie jedynie Polski, należy zauważyć, że siedlisko którego fragment ulegnie zniszczeniu leży poza obszarem chronionym Natura 2000, a więc należy traktować je w tym przypadku jedynie jako obszary cenne przyrodniczo. Inwestor ponadto, na str. 90 uzupełnienia z dnia 25 maja 2021 r. podkreśla, że łąki świeże z rzędu Arrhenatheretalia, należą do najczęściej spotykanych zbiorowisk łąkowych na terenie Opola, dlatego też zajęcie niewielkiego fragmentu tego siedliska (w granicach pasa drogowego) nie wpłynie znacząco na stan jego zachowania w granicach miasta.

Skarżący zarzucając brak informacji o składzie zbiorowisk segetalnych podkreślają, że obrzeża Opola stanowią ostoję kilku skrajnie nielicznych i wymierających w skali kraju gatunków m.in. kiksji oszczepowatej, kiksji zgiętoostrogowej i miłka letniego. Zgodnie z informacją przekazaną przez wnioskodawcę (str. 86 uzupełnienia z dnia 25 maja z 2021 r.) w wariantcie realizacyjnym bardzo niewielki fragment zajmują tereny rolnicze, którym towarzyszy roślinność segetalna, której florę reprezentują chwasty upraw zbożowych i okopowych oraz chwasty upraw roślin pastewnych i przemysłowych, bez gatunków chronionych. W żadnej z inwentaryzacji nie zostały wykazane wspomniane przez skarżącego gatunki.

Ad 8, 87, 158

Odnosząc się do zarzutu braku wyjaśnień dotyczących prognozy ruchu na Trasie Średnicowej, GDOŚ wskazuje, iż zgodnie z dokumentacją załączoną do przedmiotowego wniosku,

prognoza ruchu została wykonana dla kilku horyzontów czasowych począwszy od 2026 r. Ww. prognoza bazuje na pomiarach ruchu z 2015 r. przeprowadzonych na drogach miasta Opola. Prognozę wykonano dla następujących horyzontów czasowych: 2026 r., 2031 r., 2036 r., 2041 r., 2046 r., 2051 r. W ww. analizach uwzględniono sześć typów pojazdów: motocykle (M), osobowe (SO), dostawcze (SD), ciężarowe (SC), ciężarowe z przyczepą (CP), autobusy (A). Prognoza ruchu na planowanej trasie została szczegółowo opisana w tabelach 11-27 znajdujących się na str. 85-96 uzupełnienia do raportu z 2019 r. Zatem w ocenie tut. organu, powyższa kwestia została należycie wyjaśniona i uzupełniona na etapie postępowania odwoławczego.

Ad 9, 45, 77, 135

GDOŚ pragnie zwrócić uwagę, że zgodnie z treścią art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 poz. 503, ze zm.), dalej upzp, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego. W rezultacie, nie może ono bezpośrednio kształtować praw i obowiązków obywateli. Celem studium jest stworzenie spójnej koncepcji polityki przestrzennej gminy i jej zagospodarowania, tak aby stanowiło dla organów gminy wiążącą wytyczną przy sporządzaniu planów miejscowych. Dopiero ustalenia planu miejscowego, który jest aktem prawa powszechnie obowiązującego, wywołują skutki prawne „na zewnątrz”, w ten sposób, że ustala przeznaczenie nieruchomości.

Odnosząc się z kolei do błędnego terminu sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, organ wyjaśnia, iż powyższy błąd nie ma wpływu na wydane rozstrzygnięcie. Jak wyjaśniono powyżej, ww. dokument jest w istocie dokumentem planistycznym, który ma stanowić podstawę do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy. W związku z powyższym, zarzuty dotyczące niezgodności inwestycji ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie zasługują na uwzględnienie.

Ad 10, 163

Nie sposób zgodzić się z zarzutem braku przedłożenia przez wnioskodawcę kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania stosownie do art. 66 ust. 4 ustawy ooś. W kontekście omawianego zarzutu wyjaśnić należy, że powyższy przepis nie ma zastosowania w przypadku przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego. Biorąc pod uwagę, że niniejsza inwestycja polega na budowie drogi, przedłożenie ww. kopii map ewidencyjnych, a tym samym spełnienie warunku określonego w art. 66 ust. 4 ustawy ooś, nie jest konieczne.

Ad 11, 15, 34, 126, 140, 179

Odnosząc się do zarzutu bezzasadności inwestycji, braku długofalowej polityki rozwojowej, niewłaściwego wykorzystania środków europejskich, a także zarzutów stronniczości organów na etapie rozstrzygnięcia sprawy przez organ I instancji, GDOŚ stoi na stanowisku, że powyższe zarzuty są niezasadne. Należy zauważyć, iż w toku prowadzonego postępowania zgłaszane były postulaty zmiany przebiegu planowanej Trasy Średnicowej na różnych jej odcinkach. Strony, podmioty na prawach strony, jak również zainteresowana społeczność, proponowały swoje

koncepcje przebiegu drogi, jak również nowe rozwiązania komunikacyjne. Należy zauważyć, iż zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora. Oznacza to, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy o oś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszym postępowaniu, w którym RDOŚ w Opolu określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w przebiegu preferowanym przez wnioskodawcę, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla wariantów wskazanych przez inwestora.

Odnosząc się do zarzutu stroniczości organu, GDOŚ wyjaśnia, iż akta zgromadzone w toku postępowania nie potwierdzają powyższego, bowiem nie wynikają z nich nieprawidłowości uzasadniające powyższe przypuszczenie. Należy także dodać, że zarzut niewłaściwego wykorzystania środków europejskich nie jest przedmiotem oceny organu odwoławczego na etapie niniejszego postępowania. Z uwagi na powyższe, ww. zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ad 12

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 85 ust. 1 ustawy o oś poprzez określenie nieprecyzyjnych warunków wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wyjaśnienia wymaga, iż w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Opolu wskazał zarówno warunki dotyczące wykorzystywania terenu w fazie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, które w wyniku kontroli organu II instancji zostały zmodyfikowane oraz doprecyzowane w celu maksymalnego ograniczenia oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Skarżący nie wskazali przy tym na czym konkretnie i w odniesieniu do którego warunku zachodzi w ich ocenie nieprecyzyjność wypowiedzi organu. Podkreślić należy jednak, że na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, będącej pierwszą z ciągu decyzji administracyjnych wydawanych w ramach procesu inwestycyjnego, nie znane są wszystkie dane techniczne planowanego przedsięwzięcia (z racji braku projektu budowlanego), a tym samym warunki realizacji są określone na tyle precyzyjnie na ile pozwala na to etap inwestycyjny i zgromadzone dane techniczne.

Ad 13

Odnosząc się do zarzutu konieczności zapewnienia właściwej ochrony przyrody, zwierząt i zabytków, GDOŚ pragnie zauważyć, iż powyższy zarzut został rozpatrzony we wcześniejszej części niniejszego rozstrzygnięcia.

Ad 14

Odnosząc się do stawianego zarzutu, podkreślenia wymaga, co zostało uprzednio wyjaśnione w niniejszym uzasadnieniu, że postępowanie w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, służy ocenie, na wstępnym etapie, wszystkich potencjalnych zagrożeń dla środowiska, co powinno prowadzić do podjęcia próby wypracowania rozwiązań eliminujących lub maksymalnie minimalizujących negatywne skutki oddziaływania na środowisko. Te rozwiązania

natomiast powinny być wykorzystane na dalszych etapach procesu inwestycyjnego, np. na etapie sporządzania projektu budowlanego. Dlatego też, aby usunąć wątpliwości związane z kolejnością przeprowadzania postępowań w sprawie decyzji następczych, upoważniających do realizacji przedsięwzięcia, ustawodawca w art. 72 ust. 1 ustawy ooś wprowadził zamknięty katalog decyzji, których wydanie musi być poprzedzone uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

GDOŚ ponadto wskazuje, iż to art. 82 ustawy ooś normuje zakres rozstrzygnięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mówiąc o warunkach, jakie powinna spełniać ta decyzja, nie wolno zapominać, że art. 82 ustawy jedynie modyfikuje postanowienia art. 107 Kpa, a nie wyłącza jego obowiązywania. W związku z tym każda decyzja w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań powinna spełniać wymogi zarówno z art. 82 ustawy ooś, jak i z art. 107 Kpa. Jednocześnie w praktyce podkreśla się, że „w postępowaniu w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia nie można postępowaniu dowodowemu zarzucić braków, które nie mają znaczenia dla treści decyzji, w szczególności polegających na nieustaleniu faktów nieistotnych dla treści decyzji bądź nawet tego rodzaju, które służyłyby wprowadzeniu do decyzji postanowień niemających oparcia w przepisach” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1848/10). Z przytoczonego stanowiska wynika zatem, że w decyzji środowiskowej nie należy wprowadzać warunków realizacji, dla których brak jest podstawy prawnej, jeżeli nawet w praktyce ich wprowadzenie mogłoby wpłynąć na poprawę standardów ochrony środowiska.

Z uwagi na powyższe, nie sposób zgodzić się z zarzutami wskazanymi przez skarżącego. Należy zauważyć, iż wymagania dotyczące tego z jakich elementów powinien składać się projekt budowlany reguluje rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2012 r. poz. 462, ze zm.), a nie przepisy ustawy ooś. Zatem, nie może dziwić fakt, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zawiera pewnych elementów, które są wymagane na etapie sporządzenia projektu budowlanego.

Ad 16, 21, 25, 38, 42, 46, 51, 52, 56, 66, 68, 69, 70, 71, 75, 76, 78, 84, 88, 92, 102, 109, 117, 122, 144, 177

Należy wyjaśnić, iż dokonywanie oceny co do prawidłowości rozwiązań funkcjonalnych drogi, m.in. klasy drogi, jej wykorzystywaniu przez środki komunikacji zbiorowej; projektowaniu: łączników do drogi; projektowaniu ciągów pieszo-rowerowych; ustalenia klasy obiektów inżynierskich, kosztów przedsięwzięcia; ilości i lokalizacji przepraw; niewłaściwego lokalizowania podpór mostowych; niewłaściwego zlokalizowania wałów; niewłaściwego nachylenia ul. Prószkowskiej, niewystarczająca, w ocenie strony, ochronę pieszych uczestników ruchu drogowego; niewłaściwe zaprojektowanie półtunelu; brak dostępności do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, czy niewłaściwego dowiązania do istniejącego układu drogowego, wykracza poza zakres postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które wskazują m.in., że: rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej

we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Słusznie więc wskazał organ, że nie posiada kompetencji do rozstrzygania w zakresie zaproponowanych rozwiązań technicznych, komunikacyjnych objętej wnioskiem inwestycji (...), czy też jej przebiegu. Poddaje (on) własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach raportu oceny oddziaływania na środowisko opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 2516/10). Zatem wszelkie propozycje odwołujących się w kontekście innego przebiegu przedmiotowej inwestycji, w tym przyjęte rozwiązania techniczne i funkcjonalne, nie mogą być rozpatrywane w ramach niniejszej sprawy.

Ad 17, 24, 32, 49, 80, 91, 107, 136, 224

Odnosząc się do rozbieżności danych dotyczących szerokości pasów jezdni, należy wskazać, iż odpowiedź na powyższy zarzut zawarta została w uzasadnieniu decyzji organu I instancji na str. 61. Wskazano tam, że w pierwotnej wersji raportu oos, zakładano budowę drogi klasy Z (zbiorczej). W trakcie procedowania, zasadność projektowania drogi klasy Z została przeanalizowana przez inwestora, który uznał, iż nie ma konieczności budowania drogi o większych parametrach i wyższej hierarchii, jakimi charakteryzuje się ww. droga - zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124). Stąd zmieniono założenia i przyjęto budowę drogi klasy L (lokalnej), dla której zgodnie z ww. rozporządzeniem, najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających drogi o przekroju jednojezdniowym (m) wynosi 15 m, a najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających ul. o przekroju jednojezdniowym wynosi 12 m, co zostało potwierdzone w przez wnioskodawcę w piśmie z dnia 3 czerwca 2016 r.

Odnosząc się do kwestii wydania przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu „Opinii w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” z dnia 24 marca 2016 r., należy w pierwszej kolejności zauważyć, iż ww. organ pozytywnie zaopiniował inwestycję polegającą na budowie Trasy Średnicowej w Opolu. GDOŚ zauważa rozbieżność pomiędzy szerokością pasa drogowego wynikającego z ww. opinii, a szerokością wskazaną w decyzji organu I instancji, jednakże w ocenie tut. organu nie ma to wpływu na wydane rozstrzygnięcie. Po pierwsze, należy wskazać, że zakres szerokości pasa drogowego różni się jedynie w zakresie parametru minimalnego, a nie maksymalnego. Zatem, skoro w ocenie organu inspekcji sanitarnej pozytywne było wydanie opinii dotyczącej pasa jezdni o większych parametrach, a contrario również pozytywne byłoby zaopiniowanie w sytuacji dotyczącej pasa drogowego o mniejszym parametrze. Po drugie, należy zauważyć, iż organ opiniujący był w posiadaniu dokumentacji - raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stosownie do art. 77 ust. 2 pkt 2 ustawy oos. Z części graficznej będącej częścią ww. raportu (map i przekroi), wynika jednoznacznie, że przedmiotowa inwestycja dotyczy budowy drogi „klasy L”. Z uwagi na powyższe, w ocenie GDOŚ organ specjalistyczny jakim jest Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Opolu miał pełną świadomość co do zakresu planowanego przedsięwzięcia. Nieścisłość jaka została zawarta w opinii z dnia 24 marca 2016 r. jest tylko i wyłącznie błędem pisarskim – powieleniem niewłaściwego zapisu

wynikającego z części pisemnej treści raportu. Co należy podkreślić, w ocenie tut. organu powyższy błąd nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ad 18, 89, 128, 151, 169, 194

Należy zwrócić uwagę, że art. 78 ustawy o oś, nie przewiduje obowiązku wydania opinii przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Uzgodnienie, w formie opinii z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Opolu, związane ze sposobem zabezpieczenia budynków zabytkowych będzie dokonane na etapie sporządzania projektu budowlanego, gdyż zgodnie z art. 11d. ust. 1 pkt 8 lit. f ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 176, ze zm.) wnioski o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej musi zawierać m.in. opinię ww. organu.

Podkreślić należy, że na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nieistotne jest czy dany obiekt zabytkowy będzie podlegał rozbiórce czy też relokacji, a pozwolenie w tym zakresie, jest podejmowane na dalszych etapach inwestycji przez organy powołane do ochrony zabytków, tj. w świetle art. 89 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710, ze zm.), ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków oraz wojewodę, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków. Decyzja określa bowiem środowiskowe uwarunkowania, zatem w jej zakresie wystarczające jest ustalenie, że obszar na którym dotychczas takie zabytki istniały traci je bezpowrotnie w tym sensie, że zostaje pozbawiony określonej wartości artystycznej, naukowej czy historycznej jaką niosło ze sobą występowanie na tym terenie danego zabytku. Dalsze losy zabytku a w szczególności informacje o nieruchomości na której dany zabytek będzie przeniesiony, warunkach jej ochrony, warunkach transportu itd., znajdują się poza zakresem decyzji środowiskowej. W decyzji organu I instancji ustalenia jakie zabytki znajdują się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia zostały dokonane i szczegółowo opisane m.in. na str. 3-4 zaskarżonej decyzji.

Ad 19, 26, 79, 94, 111, 123, 127, 134, 190, 192, 195, 198, 200

Odnosząc się do ochrony przyrody w zakresie drzew i krzewów, podkreślenia wymaga, iż w uzupełnieniu z dnia 28 czerwca 2019 r., wnioskodawca na str.: 35-41 zamieścił informacje odnośnie ilości drzew i powierzchni krzewów przeznaczonych do wycinki w związku z planowaną inwestycją, które to zostały zawarte w punkcie I.2.49 zmienionym niniejszą decyzją. Ponadto, zostały podane gatunki drzew i krzewów jakie zostaną wycięte, a w przypadku Parku Nadodrzańskiego, podano gatunki wszystkich drzew znajdujących się w obszarze inwentaryzacji (z zaznaczeniem, które z nich są przeznaczone do wycinki) wraz z ich obwodami oraz zaznaczeniem ich lokalizacji na mapie (dotyczy to również dwóch pomników przyrody). W ramach kompensacji zostały przewidziane nasadzenia, które zgodnie z informacją od inwestora oraz punktem I.2.27 zmienionym niniejszą decyzją, zostaną wykonane w liczbie nie mniejszej, niż ilość usuniętych drzew i powierzchni nie mniejszej, niż powierzchnia usuniętych krzewów. Nasadzenia będą wykonane z rodzimych gatunków, zgodnie z panującymi warunkami siedliskowymi w lokalizacji ustalonej przez specjalistów z nadzoru przyrodniczego. W celu zwiększenia ich

udatności zostały wprowadzone zapisy dotyczące cech materiału nasadzeniowego. W okresie 5 lat będzie prowadzony także monitoring ich udatności i w razie takiej konieczności będą one uzupełniane w stosunku 1:1.

Ponadto podczas wycinki zostaną zastosowane działania minimalizujące względem chronionych gatunków zwierząt, m.in. wycinka poza sezonem lęgowym ptaków; kontrola drzew o obwodzie powyżej 50 cm przez chiropterologa i entomologa; ustalony sposób postępowania z drzewami o potencjale pachnicowym oraz kompensacja w postaci budek dla ptaków, nietoperzy (punkty I.2.33, I.2.34, I.2.46 zmienione w niniejszej decyzji oraz punkt I.2.52 decyzji RDOŚ w Opolu). Zdaniem organu II instancji przedłożone przez inwestora informacje dotyczące wycinki były wystarczające do zaplanowania przedstawionych działań minimalizujących i kompensacyjnych.

W odniesieniu do zieleni osłonowej, wnioskodawca na str. 41 uzupełnienia z 25 maja 2021 r. informuje, że nie istnieje możliwość zastosowania zieleni na ekranach akustycznych, ze względu na fakt iż nie będą one przystosowane do takich nasadzeń z powodu lokalizacji w pobliżu budynków mieszkalnych (konieczność zastosowania ekranów przezroczystych).

W kwestii korytarza ekologicznego rzeki Odry należy wyjaśnić, że w decyzji RDOŚ w Opolu nałożono obowiązek mówiący o takim zaprojektowaniu obiektów mostowych, aby ich światło nie było mniejsze od tego, jakie występuje na istniejących mostach linii kolejowej (punkt I.4.4). W przypadku zagrożenia dla płazów i gadów w miejscach, gdzie zaplanowany jest przebieg drogi na poziomie gruntu nie wykazano wzmożonej migracji, ani obecności siedlisk płazów i gadów. Ponadto dodatkową ochronę przed wtargnięciem na jezdnie będą stanowić ekrany akustyczne.

Z kolei, odnosząc się do wpływu inwestycji na ludzi i budynki, należy wskazać, iż w uzupełnieniu raportu z 2019 r. na str. 83-84 wskazano, że zasięg odczuwalnych wibracji nie powinien sięgać dalej niż 30 m od osi projektowanej drogi. Emitujące największe ilości drgań urządzenia drogowe, takie jak np. walec wibracyjny, wytwarzają drgania ciągłe o niskiej i wysokiej częstotliwości. Drgania wzbudzone przez te urządzenia mogą być szkodliwe dla konstrukcji budynków i mogą być uciążliwe dla ludzi przebywających w budynkach. Ich występowanie jest jednak krótkotrwałe i dotyczy obszaru maksymalnie do ok. 60 m. W dalszej części uzupełnienia wskazano, że budynkami według wariantu inwestorskiego, na które może szkodliwie oddziaływać zakres drgań to: wpisany do rejestru zabytków obiekt przy ul. Kropidły 8 i 8a oraz obiekty wpisane do ewidencji zabytków tj.: kamienica przy ul. Kropidły 2 (Powstańców Śląskich 26); budynek wielorodzinny ul. Kropidły 4; budynki mieszkalne: ul. Powstańców Śląskich 21, 26 oraz budynek wielorodzinny: ul. Struga 16 (N.K. Królewska). Należy zauważyć, iż w związku z inwestycją planuje się podjęcie dodatkowych czynności mających na celu minimalizację oddziaływań na obiekty zabytkowe i uniknięcia uszkodzeń budowli w fazie realizacji inwestycji, polegające m.in. na opracowaniu dokumentacji stanu technicznego budynków, przeprowadzeniu pomiarów dynamicznych, zastosowanie grodzy w celu zabezpieczenia wykopów, czy zastosowanie wciskarek hydraulicznych.

Ad 20

Zgodnie z przedłożonym przez inwestora uzupełnieniem z dnia 28 czerwca 2019 r. obecność pachnicy dębowej została potwierdzona w jednym ze starych drzew rosnących przy ul. Księcia Jana

Dobrego w Opolu w czasie badań przeprowadzonych w 2019 r. Drzewo to jednak nie występuje w kolizji z wariantem realizacyjnym. Podczas inwentaryzacji uzupełniającej prowadzono obserwacje wzrokowe i czynnie przeszukiwano próchnowiska i murszu w celu odnalezienia żywych owadów, bądź ich larw i wszelkich śladów ich występowania (odchody larw, szczątki owadów). Badania takie prowadzone były również na terenie Parku Nadodrzańskiego, podczas których nie zostały odnalezione ślady obecności przedmiotowego gatunku, pomimo obecności drzew stanowiących potencjalnie sprzyjające siedlisko dla rozwoju i występowania pachnicy. Stosując jednak zasadę przeczności, w decyzji zostały wprowadzone zapisy minimalizujące ewentualne negatywne oddziaływanie na ten gatunek w postaci kontroli drzew przed wycinką przez entomologa oraz sposobu postępowania z drzewami ocenionymi przez tego specjalistę jako potencjalne siedlisko tego owada (punkty I.2.33 - I.2.34 zmienione niniejszą decyzją).

Ad 22, 27, 101, 121, 141, 182, 183, 186

W punkcie I.2.46 zmienionym niniejszą decyzją, zabezpieczenie ekranów akustycznych poprzez kropki zostało zastąpione pionowymi pasami wraz z ustaleniem ich kolorów i rozmieszczenia. Zabezpieczenie takie zdaniem tut. organu jest najlepszym i najskuteczniejszym oraz jedynym rekomendowanym środkiem służącym do zabezpieczenia przezroczystych ekranów akustycznych przed kolizjami z przedstawicielami awifauny.

Odnosząc się do kwestii występowania tzw. „efekt kanionu”, polegającym na miejscowym wzroście temperatury otoczenia i zmniejszeniu prędkości wiatru, na wstępie należy zauważyć, iż powyższy zarzut nie został w żaden sposób udowodniony przez skarżącą poprzez wskazanie konkretnych parametrów, czy obliczeń wykazujących, że dane zjawisko w niniejszej inwestycji faktycznie wystąpi. Tym samym, stawiany zarzut, z uwagi na brak argumentacji przemawiającej za jego zasadnością, nie zasługuje na uwzględnienie.

W kwestii lokalizowania ekranów akustycznych na północ od planowanej trasy, powyższe zagadnienie zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji organu I instancji. Wskazano tam, że lokalizowanie ekranów akustycznych na północ od trasy nastąpi w ramach modernizacji linii kolejowej nr 132. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone przez wnioskodawcę, który w uzupełnieniu raportu z 2019 r. (tabela nr 38) wskazał długości oraz lokalizację ekranów akustycznych w ramach ww. inwestycji.

Ad 23, 58, 171, 193, 213, 215

Nie sposób zgodzić się z zarzutem niewłaściwego wyjaśnienia przez organ I instancji sposobu odprowadzania oraz oczyszczania wód opadowych i roztopowych, a także niewyjaśnieniu wpływu inwestycji na wody powierzchniowe. Zgodnie z informacjami zawartymi na str. 49 zaskarżonej decyzji, wody opadowe lub roztopowe spływające z jezdni projektowanej trasy odprowadzane będą do istniejącego systemu kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu w urządzeniach podczyszczających – osadnikach zawiesiny ogólnej i separatorach substancji ropopochodnych. Ponadto, urządzenia podczyszczające muszą być zlokalizowane przed wprowadzeniem wód opadowych lub roztopowych do istniejących systemów kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w ul.: Struga, Powstańców Śląskich, Prószkowskiej.

W zaskarżonej decyzji wskazano także na konieczność stałej kontroli stanu urządzeń służących podczyszczaniu oraz obowiązek okresowego czyszczenia wpustów drogowych

(studzienek ściekowych) w celu zapewnienia ich drożności. Należy także zauważyć, iż planowane do realizacji przedsięwzięcie polegające na budowie Trasy Średnicowej w Opolu, nie przyczyni się do powstawania ścieków przemysłowych oraz bytowych, ani nie spowoduje ingerencji w przepływ nienaruszalny rzeki; nie przerwie ciągłości morfologicznej cieku i nie będzie miała wpływu na ukształtowanie koryta rzeki zarówno w profilu podłużnym, jak też w przekroju poprzecznym. Z kolei, dzięki wprowadzeniu ww. rozwiązań oraz zastosowaniu uszczelnień do zapleczy budowy, planowana do realizacji trasa nie wpłynie niekorzystnie na Jednolitą Część Wód Powierzchniowych o kodzie PLRW60000117929, ani na Jednolitą Część Wód Podziemnych o kodzie PLGW6220116.

Odnosząc się do terenu tzw. „Parku Wińskiego” (położony na południowy wschód do kanału Wińskiego) oraz „bekasowiska”, należy zauważyć, iż znajdują się one w znacznym oddaleniu od przedmiotowej inwestycji. Ponadto zgodnie z uzupełnieniem z dnia 25 maja 2021 r. projektowany sposób odwodnienia drogi, w tym zaprojektowana kanalizacja deszczowa mająca na celu ujmowanie i odprowadzanie do sieci kanalizacji miejskiej wód opadowych i roztopowych z powierzchni drogi, eliminując w ten sposób możliwość infiltracji wód deszczowych spływających z drogi do wód podziemnych (str. 6). Zapisy dotyczące tego systemu znalazły się również w decyzji RDOŚ w Opolu w pkt. I.4.5.

Z kolei, odnosząc się do zarzutu negatywnego wpływu inwestycji na zagrożenie powodziowe, powyższa kwestia została przeanalizowana w uzupełnieniu raportu z 2019 r. Na str. 177-185 wskazano, że planowana budowa Trasy Średnicowej w Opolu nie wpłynie w sposób negatywny na istniejące wały przeciwpowodziowe rzeki Odry i Kanału Ulgi, a także planowane prace nie naruszą konstrukcji obwałowań. Wskazano tam, że na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe. W ramach analizowanej inwestycji przewiduje się budowę obiektów mostowych przeprowadzających nową trasę przez rzekę Odrę i Kanał Ulgi. Prace budowlane odbywać się będą w bliskiej odległości od stopy wału. W związku z powyższym inwestor zobowiązany jest do złożenia wniosku oraz uzyskania zwolnienia z zakazów wynikających z art. 176 ust. 1 pkt 5 Prawa wodnego (Dz. U z 2021 r. poz. 2233, ze zm.), dalej prawo wodne. Zgodnie z art. 176 ust. 4 ww. ustawy, jeżeli zamierzenie budowlane nie wpłynie na szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych, właściwy organ Wód Polskich może w drodze decyzji zwolnić od powyższych zakazów. Decyzję tą należy uzyskać przed wystąpieniem o pozwolenie wodnoprawne.

Z analizy map zagrożenia powodziowego sporządzonych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wynika, że planowane przedsięwzięcie zostanie częściowo zrealizowane na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt. 34 prawa wodnego. Inwestycja przebiegać będzie również przez 50-metrową strefę ochronną wałów przeciwpowodziowych rzeki Odry i Kanału Ulgi. Niemniej jednak, w ocenie organu, projektowana inwestycja drogowa nie wiąże się z ryzykiem wzrostu zagrożenia powodzią, gdyż niweleta drogi została odpowiednio wyniesiona ponad poziom terenu, a same obiekty mostowe i wiadukt zostały zaprojektowane w sposób pozwalający na swobodny przepływ wód, bez ryzyka piętrzenia wód nawet w stanach wysokich.

Ad 29, 99, 125, 191

RDOŚ w Opolu na str. nr 68 zaskarżonej decyzji zamieścił informację, że zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zespół przyrodniczo-krajobrazowy jest ustanawiany w drodze uchwały rady gminy. Ponadto proponowany do ustanowienia zespół-przyrodniczo krajobrazowy „Bolko” znajdowałby się na pd-wsch. od Kanału Wińskiego, a więc w oddaleniu od planowanej inwestycji. Należy podkreślić, iż kryterium walorów krajobrazowych zostało uwzględnione w „Tabeli szczegółowej analizy wielokryterialnej dla poszczególnych wariantów przebiegu trasy średnicowej w Opolu” znajdującej się na str. 54 uzupełnienia raportu z 2019 r. i było jednym z elementów podlegających ocenie przy wyborze wariantu najbardziej korzystnego dla środowiska.

Ad 30, 170, 172, 173, 227

Kwestia dotycząca monitoringu porealizacyjnego (punkt III.1) została poddana korekcie w niniejszej decyzji. Zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 218-220), inwentaryzacja na potrzeby przedmiotowej decyzji została przeprowadzona podczas kilkunastu wizyt terenowych prowadzonych na przestrzeni lat: 2014, 2015, 2017. Ponadto wobec stwierdzonych braków we wcześniejszych badaniach inwestor pozyskał również dane od PKP PLK S.A. dotyczące pełnej inwentaryzacji przyrodniczej (całoroczna inwentaryzacja przeprowadzona w 2015 r.) oraz przeprowadził własne badania uzupełniające w 2019 r. Na potrzeby analizy inwestor wykorzystał również dane z inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej dla miasta Opole (aktualizacja z 2017 r.). Wyniki z tak przeprowadzonej inwentaryzacji pozwoliły na zaplanowanie odpowiednich działań minimalizujących i kompensacyjnych względem fauny i flory badanego obszaru. Działania te dotyczą zarówno ptaków jak i pachnicy dębowej.

Należy podkreślić, iż podczas dodatkowych badań terenowych wykonano również inwentaryzację grzybów w pierwszej połowie lipca 2017 r. (str. 15 aneksu odp. na pyt. 32 do uzupełnienia z dnia 21 sierpnia 2017 r.) oraz na wiosnę 2019 r. Posłużono się także danymi literaturowymi z inwentaryzacji przyrodniczej dla miasta Opola (aktualizacja 2017 r.), według której na terenie Opola stwierdzono dwa gatunki grzybów objętych ochroną częściową na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408): smardz jadalny i smardz półwolny. Ich stanowiska nie kolidują jednak z przebiegiem Trasy Średnicowej (str. 239-240 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r.). Ponadto mimo licznych starych drzew, nie stwierdzono chronionych gatunków porostów (str. 19 aneksu odp. na pyt. 32 do uzupełnienia z dnia 21 sierpnia 2017 r.).

Z kolei, odnosząc się do kwestii zaistnienia potencjalnych negatywnych wyników analizy porealizacyjnej, organ II instancji na wstępie wyjaśnia, że celem analizy porealizacyjnej jest porównanie ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia, w tym poprawności przyjętych założeń oraz sprawdzenie rzeczywistego oddziaływania przedmiotowej inwestycji lub sprawdzenie skuteczności zastosowanych środków minimalizujących. W przypadku, gdy omawiana analiza wykaże niedotrzymanie standardów środowiska, podmiot odpowiadający za zrealizowane przedsięwzięcie zobowiązany będzie do podjęcia odpowiednich kroków mających na celu minimalizację wykazanego oddziaływania. Ponadto, wskazania wymaga, że kontrola

przestrzegania warunków przedmiotowej decyzji znajduje się w kompetencjach właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Ad 31, 37, 65, 129, 142, 168, 174, 203, 223, 225

Odnosząc się do stawianych zarzutów, organ odwoławczy wskazuje, iż o tym, w jakim trybie (bezpośrednio czy w drodze obwieszczenia) organ doręcza pisma w prowadzonym postępowaniu, przesądza ustawodawca. Co do zasady organ doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej (jeżeli strona spełni warunki wymienione w art. 391 § 1 pkt 1 Kpa lub organ otrzyma zgodę strony albo jej wnioski o doręczanie pism w tym trybie). Z trybu określonego w art. 49 Kpa organ może skorzystać tylko wtedy, gdy jest ku temu wyraźna podstawa prawna. Taką podstawę wprowadza art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Stanowi on, że „jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kpa”. Jeżeli zatem organ ustali, że w prowadzonym przez niego postępowaniu występuje więcej niż 20 stron, to doręcza pisma przez obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności wypisy z rejestru gruntów przedłożone w odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 31 stycznia 2013 r., znak: WOOŚ.4200.3.2013.MSe, należy stwierdzić, że liczba stron w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pn. „Budowa trasy średnicowej w ramach zadania - budowa przeprawy przez rzekę Odrę wraz z drogami dojazdowymi i obiektami umożliwiającymi włączenie do układu komunikacyjnego miasta Opolą”, przekracza 20. W związku z powyższym, do niniejszego postępowania zastosowanie będą miały przepisy art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Nie sposób zatem zgodzić się z argumentami skarżących dotyczących niewłaściwego sposobu informowania stron o toczącym się postępowaniu. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje jednoznacznie, że zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu nastąpiło prawidłowo, a więc poprzez publiczne obwieszczenie.

Odnosząc się do braku odpowiedzi na uwagi mieszkańców, GDOŚ pragnie zauważyć, iż w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, jak i tabeli znajdującej się na str. 56-91, RDOŚ w Opolu szczegółowo odpowiedział na wszystkie zarzuty podniesione w postępowaniu prowadzonym przed organem I instancji oraz wyjaśnił wszelkie nieścisłości powstałe w toku prowadzonego postępowania.

Z kolei odnosząc się do niewłaściwego i celowego zawężenia liczby stron postępowania przez organ I instancji, należy zwrócić uwagę, że zarzut skarżącej jest ogólny i mało precyzyjny. Skarżąca nie przedstawiła żadnych wyjaśnień, ani dowodów wskazujących, że faktyczny zakres stron postępowania różni się od tego jaki został ustalony przez organ I instancji. Po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji zgromadzonej w sprawie, GDOŚ stoi na stanowisku, że powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 35, 137

Odnosząc się do zarzutu niespełnienia wymogu obszernych uzupełnień i wyjaśnień do raportu przez wnioskodawcę, należy zauważyć, iż powyższy zarzut w ocenie tut. organu jest niezrozumiały. Jak wskazano w uzasadnieniu niniejszej decyzji, w ocenie GDOŚ organ I instancji

dokonał wszelkich ustaleń niezbędnych do należytego wyjaśnienia sprawy. Ponadto, kwestie które wymagały uzupełnienia przez wnioskodawcę zostały wyjaśnione w trakcie postępowania odwoławczego, w szczególności poprzez przedłożenie przez inwestora ujednoliconego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 2019 r., a także przedstawienie innych wyjaśnień.

Ad 39, 188, 238

Nie sposób zgodzić się z zarzutem, że wariant wskazany w decyzji organu I instancji przewiduje dokonanie wyburzeń domów mieszkalnych. Co prawda wstępna koncepcja trasy opracowana w 2012 r., zakładała wyburzenia kilku domów mieszkalnych, jednakże w trakcie prac nad raportem oddziaływania inwestycji na środowisko wprowadzono korekty przebiegu drogi oraz zmieniono sposób jej ubezpieczenia. Dzięki temu uzyskano odległości umożliwiające pozostawienie budynków mieszkalnych bez konieczności ich wyburzenia. Zgodnie z informacjami zawartymi w zaskarżonej decyzji, wariant inwestorski - IIA nie przewiduje wyburzenia żadnych domów mieszkalnych. Na str. 3 ww. decyzji wskazano, że „w wariantcie IIA uzyskano odległości pozwalające na uniknięcie wyburzeń budynków mieszkalnych, co miało zasadniczy wpływ na zmianę wariantu preferowanego z I na IIA.”. Ponadto, z uzupełnienia do raportu z 2019 r. wynika, że „trasa obwodnicy w preferowanym wariantcie została ukształtowana tak, aby nie kolidowała z budynkami mieszkalnymi oraz przemysłowymi. Inwestycja nie będzie wymagała wyburzeń żadnych mieszkań” (str. 20 uzupełnienia raportu). Z kolei, na str. 47 ww. uzupełnienia wskazano, że wybór wariantu IIA pozwoli na wystarczające odsunięcie się od zabudowy mieszkalnej przy ul. Kropidły, dzięki temu nie będzie konieczna rozbiórka żadnych budynków mieszkalnych.

Ad 40, 81, 82, 103, 106, 116, 119, 120, 146, 176, 197, 239

GDOŚ pragnie zauważyć, iż w trakcie prowadzonego przed organem I instancji postępowania administracyjnego, w dniu 8 lipca 2015 r. przeprowadzono otwartą dla społeczeństwa rozprawę administracyjną. Przedstawiono wówczas wariant II, jako wariant preferowany do realizacji. Na skutek zgłoszonych na rozprawie uwag i wniosków, a także w związku z treścią opinii Regionalnej Komisji Ocen Oddziaływania na Środowiska w Opolu, nastąpiło zmodyfikowanie tego wariantu, w sposób uwzględniający część zgłoszonych uwag, możliwych do realizacji. Z uwagi na powyższe, wnioskodawca opracował wariant alternatywny – IIA, który stał się wariantem inwestorskim.

W tym miejscu należy zauważyć, iż zawiadomienia o rozprawie administracyjnej zostały wywieszone na tablicach ogłoszeń w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia w dniach od 26 czerwca do 17 lipca 2015 r., na tablicach ogłoszeń RDOŚ Opolu w dniach od 29 czerwca do 14 lipca 2015 r. oraz Urzędu Miasta Opole od 1 do 22 lipca 2015 r. Ponadto, ww. zawiadomienie zostało także zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Opolu. Biorąc pod uwagę fakt, iż rozprawa administracyjna miała odbyć się w dniu 8 lipca 2015 r., zatem doszło do naruszenia art. 92 Kpa, który stanowi, że „termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwań oraz ogłoszenie o rozprawie nastąpiły przynajmniej na siedem dni przed rozprawą”. GDOŚ pragnie także zwrócić uwagę, iż „Protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa” przeprowadzonej w dniu 8 lipca 2015 r., został sporządzony w dniu 3 sierpnia 2015 r., a zatem prawie miesiąc po przeprowadzeniu rozprawy. Ponadto, ww. protokół

nie został podpisany przez wszystkich uczestników, a pod protokołem podpisała się tylko jedna osoba – Małgorzata Widuto, będąca pracownikiem organu I instancji. Z uwagi na powyższe, RDOŚ w Opolu dopuścił się naruszenia art. 68 § 2 Kpa.

W ocenie tut. organu powyższe naruszenia pozostają jednak bez wpływu na wynik sprawy. Należy zauważyć, iż strony postępowania miały wystarczająco dużo czasu zarówno na zapoznanie się z aktami postępowania administracyjnego, jak i wystąpienie do RDOŚ w Opolu z własnymi uwagami, czy wnioskami. GDOŚ wyjaśnia, że na każdym etapie postępowania administracyjnego strona postępowania ma prawo do wglądu w akta, sporządzania z nich kopii, a także do zgłaszania uwag. Nieobecność strony na rozprawie administracyjnej powyższych czynności w żaden sposób nie wyklucza. Podkreślić należy, że odstęp czasowy pomiędzy datą przeprowadzenia rozprawy a datą wydania decyzji, wyniósł ponad jeden rok. W ocenie tut. organu był to wystarczający okres czasu na zajęcie stanowiska w sprawie.

Odnosząc się do kwestii domniemanego wprowadzenia w błąd opinii publicznej przez inwestora podczas rozprawy administracyjnej z dnia 8 lipca 2015 r. oraz tendencyjnego załatwienia sprawy przez organ I instancji, tut. organ wyjaśnia, iż zarówno z protokołu z ww. rozprawy, jak i z pozostałych dokumentów zgromadzonych w sprawie, nie wynika, aby takie zdarzenia miały miejsce.

Z kolei, odnosząc się do wyboru niekorzystnego terminu przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, organ wyjaśnia, iż w jego ocenie powyższy zarzut również nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wyjaśniono wyżej, nieobecność na rozprawie administracyjnej nie ogranicza w żaden sposób praw strony do zgłaszania uwag na każdym etapie prowadzonego postępowania.

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę, że zgodnie z pismem Miejskiego Zarządu Dróg w Opolu z dnia 19 sierpnia 2016 r., znak: MZD-TP2-02-8/02-1-215/12, konsultacje społeczne przeprowadzone na jesieni 2015 r., w których wzięło udział 23445 osób, wykazały pilną konieczność wykonania przedmiotowej trasy. Za powyższą inwestycją opowiedziało się 82% mieszkańców biorących udział w głosowaniu.

Ad 41, 43, 53, 54, 60, 63, 72, 96, 104, 114, 131, 132, 133, 148, 178, 180

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowych obliczeń ruchu pojazdów, przepustowości przepraw, nierealnego terminu zakończenia prac wskazanych przez inwestora, czy niewłaściwych wyliczeń dotyczących poziomu hałasu i poziomu spalin, należy zauważyć, iż samo niezadowolenie z danych wyliczeń nie poparte żadnym dowodem świadczącym o wadliwości merytorycznej opinii sporządzonej przez specjalistów, jest zdaniem tut. organu niewystarczające do zanegowania danych kwestii. Należy zauważyć, że raport o oddziaływaniu na środowisko jest podstawowym dokumentem, na podstawie którego organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza ocenę oddziaływania na środowisko. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 383/08, „raport (...) jest opracowywany na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją przedsięwzięcia. Ma on charakter dokumentu prywatnego inwestora będącego dowodem w postępowaniu administracyjnym”. Jednocześnie sąd stwierdza, że: „Raport oceniany jest przez organ wydający decyzję (...), a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu. Zastrzeżenia te jednak nie mogą być gołosłowne, lecz powinny być poparte

np. ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu”. W świetle powyższego trudno zaakceptować argumentację skarżącej ukierunkowaną na podważenie wiarygodności raportu poprzez wskazanie, że został on sporządzony na zlecenie inwestora. Dodatkowo należy wyjaśnić, że raport o oddziaływaniu na środowisko oprócz weryfikacji przeprowadzonej przez organ prowadzący postępowanie, podlegał również analizie organu inspekcji sanitarnej, tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Opolu, który zaopiniował pozytywnie planowaną inwestycję i określił warunki w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizacji inwestycji.

Należy dodać, że autorem raportu nie jest organ administracji publicznej, zatem nie ma on uprawnień do ingerowania w jego treść. Obowiązkiem organu na etapie prowadzonego postępowania jest sprawdzenie jego poprawności pod względem formalnym, a także należyte wyjaśnienie kwestii merytorycznych. Należy podkreślić, że raport jest dokumentem sporządzonym przez specjalistę, a jego sporządzenie jest potwierdzone przez autora za pomocą stosownie złożonego podpisu na ww. dokumencie.

W ocenie tut. organu, w zgromadzonych aktach sprawy brak jest dokumentów świadczących o tym, że RDOŚ w Opolu w jakikolwiek sposób utrudniał, bądź uniemożliwiał mieszkańcom Opola zapoznanie się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Obszerność raportu, czy też fakt, że został on zeskanowany bez możliwości wyszukania fragmentów tekstu, nie stanowi wystarczającej przesłanki do uznania jego nieczytelności. Należy także podkreślić, że nawet w sytuacji, gdy skarżąca uznała, że raport w formie elektronicznej jest dla niej nieczytelny, mogła w trakcie prowadzonego postępowania zapoznać się z jego treścią w siedzibie organu prowadzącego postępowanie. Z uwagi na powyższe, wskazany wyżej zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 44, 232

Na wstępie, GDOŚ pragnie zauważyć, iż niniejsza decyzja nie zwalnia od obowiązku uzyskania odstępstwa od zakazów dotyczących statusu pomnika przyrody nadanego uchwałą Rady Miasta Opole. W pracach budowlanych należy dochować wszelkiej staranności, aby nie doprowadzić do uszkodzenia lub zniszczenia pomnika przyrody w Parku Pasięka – dąb szypułkowy o obwodzie 432 cm. Natomiast, ocena, czy dojdzie do faktycznej kolizji jest możliwa dopiero na etapie sporządzania planu architektonicznego budowanej trasy. Powyższe potwierdza aktualne orzecznictwo, gdzie wskazano, że, „warunki zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winny zatem koncentrować się na określeniu takiego sposobu realizacji i eksploatacji inwestycji, który będzie jak najmniej szkodliwy dla środowiska, w tym jego komponentów przyrodniczych. Pkt (...) decyzji organu I instancji nie zawiera jednak ustaleń w tym zakresie, lecz wyraża zezwolenie na zniszczenie siedlisk chronionych gatunków. Ustalenie to wykracza poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (w tym na niszczenie siedlisk tych gatunków) udzielane są w drodze odrębnej decyzji wydawanej na podstawie ustawy o ochronie przyrody, a nie w drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 29 czerwca 2022 r., sygn. akt II SA/Ke 255/22).

Zatem, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nadaje uprawnienie w postaci prawa do realizacji, a konkretniej do występowania na podstawie decyzji środowiskowej o decyzję następcze. Nie przesądza jednak o dopuszczalności zniszczenia pomników przyrody. Należy wskazać, że ewentualna kolizja pomnika przyrody z planowaną trasą, nie wpłynęłaby na rozstrzygnięcie organów, zarówno RDOŚ w Opolu, jak i GDOŚ. Ewentualne odnotowanie powyższego faktu nie zwolniłoby bowiem inwestora z obowiązku uzyskania odstępstwa od zakazów z ochrony gatunkowej, przez ustawę o ochronie przyrody. Tylko po uzyskaniu ww. zezwolenia, w ramach którego mogłyby zostać zaplanowane dodatkowe działania niezbędne do wykonania przez wnioskodawcę, możliwe byłoby rozpoczęcie prac związanych z budową trasy.

Należy także dodać, że zgodnie z przedłożoną przez inwestora dokumentacją (str. 37 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r.) do usunięcia ze względu na bezpośrednią kolizję został przeznaczony jeden pomnik przyrody – dąb szypułkowy o obwodzie 432 cm, natomiast drugi – dąb szypułkowy o obwodzie 438 cm, jest przewidziany do zachowania po odpowiednim zabezpieczeniu. Lokalizacja obu drzew została także przedstawiona na dołączonej mapie (rysunek 8 na str. 37 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r.). Zdjęcie ochrony z pomnika przyrody zgodnie z ustawą o ochronie przyrody może nastąpić w drodze uchwały rady gminy w razie utraty wartości przyrodniczych i krajobrazowych, ze względu na które ustanowiono formę ochrony przyrody, lub w razie konieczności realizacji inwestycji celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych lub zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego - art. 44 ust. 3 i 4 ww. ustawy. Ponadto ze względu na jego usytuowanie w parku zabytkowym zgodnie z art. 83 lit a ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części wpisanej do rejestru zabytków wydaje wojewódzki konserwator zabytków. W związku z powyższym, rozpatrywanie przesłanek dotyczących możliwości zniesienia ochrony pomnikowej z drzew nie leży w kompetencji tutejszego organu. Zadaniem organu środowiskowego I i II instancji jest ocena skutków środowiskowych planowanej inwestycji w preferowanym przez wnioskodawcę wariantcie, nawet jeśli nie jest to wariant najkorzystniejszy środowiskowo. Dopiero jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wyniknie brak możliwości realizacji inwestycji w wariantcie inwestycyjnym, organ wskazuje do realizacji na zasadzie określonej w art. 81 ust. 1 ustawy o oś, inny wariant spośród tych które oceniane były w raporcie. Po przeanalizowaniu całości akt sprawy organ II instancji wykluczył zaś możliwość zaistnienia znaczących negatywnych oddziaływań na populacje zwierząt i siedlisk roślinnych występujących w zasięgu oddziaływania inwestycji, zatem nie ma przesłanek do wydania odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku wycinki na terenie Parku Nadodrzańskiego zgodnie z przedłożonymi przez inwestora informacjami wyniesie ona maksymalnie 14 drzew, co zostało również wskazane w warunku I.2.49 zmienionym niniejszą decyzją. Odnosząc się natomiast do drzew spełniających kryteria uznania za pomniki przyrody, należy traktować je nie jako formy ochrony przyrody, a jedynie cenne elementy środowiska przyrodniczego. Biorąc jednak pod uwagę zawarte w decyzji działania minimalizujące i kompensacyjne m.in. w postaci zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki (punkt I.2.28 zmieniony w niniejszej decyzji) oraz kompensacja w postaci nasadzeń (punkt I.2.27 zmieniony w niniejszej decyzji), organ II instancji wyklucza znaczące negatywne oddziaływanie.

Ad 47

Odnosząc się do zarzutu zagrożenia powstania szkody w środowisku w związku z planowaną inwestycją, należy zauważyć, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie można zgodzić się ze skarżącą, że RDOŚ w Opolu zaniechał istotnych ustaleń faktycznych, opierając się wyłącznie na dokumentacji przedstawionej przez inwestora. Podkreślenia wymaga, że w trakcie procedury zakończonej wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ w Opolu, mając na uwadze dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, kilkakrotnie wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie. Po analizie dostarczonej przez inwestora wyjaśnień, uznając zakres przedłożonej dokumentacji za wystarczający do rozpatrzenia sprawy, organ I instancji wydał stosowną decyzję w niniejszej sprawie.

Materiał dowodowy uzupełniany był również w toku postępowania II instancyjnego. Przekazane w odpowiedzi na wezwania dodatkowe informacje i wyjaśnienia posłużyły do weryfikacji przeprowadzonej przez organ I instancji oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz pozwoliły na doprecyzowanie niektórych warunków realizacji przedsięwzięcia zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Dodatkowo należy zauważyć, że zastrzeżenia skarżącej dotyczące raportu o oddziaływaniu na środowisko zostały przez organ odwoławczy rozpatrzone w niniejszej decyzji.

Ad 50, 62, 85, 93, 113, 130, 226

Należy zauważyć, iż w uzupełnieniu raportu z 2019 r. na str.: 32-50, inwestor przedstawił szczegółową inwentaryzację zieleni (drzew i krzewów) na terenie objętym inwestycją oraz przedstawił sposoby ich kompensacji w związku z ich planowaną wycinką. Z danych zawartych w tabeli nr 2 pod nazwą „Zbiorcze zestawienie zieleni kolidującej z inwestycją - porównanie wariantów pod względem strat w zieleni” wynika, że wariant inwestorski – IIA, jest najbardziej korzystny dla środowiska zarówno biorąc pod uwagę planowaną wycinkę drzew jak i powierzchnię wycinki krzewów.

Z kolei kwestia kompensacji drzewostanu została określona w pkt 6 niniejszej decyzji.

Ad 55, 145

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez inwestora (str. 246, 250-251 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r.) informacje o obecności biegacza Scheidlera pochodzą z danych literaturowych m.in. inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej dla miasta Opolą z 2017 r. Został on stwierdzony w południowej części wyspy Bolko, całkowicie poza zasięgiem oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia. Obecność tego gatunku nie została wykazana w badaniach prowadzonych w latach 2014-2019 na potrzeby przedmiotowej inwestycji, jak również w badaniach przeprowadzonych na potrzeby modernizacji linii kolejowej. Uwaga dotycząca konieczności wyjaśnienia podstaw stwierdzenia przez RDOŚ w Opolu jego obecności na wyspie Pasiece jest bezpodstawna, gdyż w decyzji nie znajdują się takie informacje.

Dane dotyczące występowania chiropterofauny na badanym terenie pochodzą ze 3 źródeł informacji, jakimi są: badania prowadzone w ramach przedmiotowej inwestycji, dane z badań terenowych prowadzonych na potrzeby modernizacji istniejącej linii kolejowej oraz dane literaturowe. Nietoperze występowały nad Kanałem Ulgi, Kanałem Młynówka i rzeką Odry,

na terenie Parku Nadodrzańskiego i Wyspie Bolko. Na przebiegu żadnego z rozpatrywanych wariantów Trasy Średnicowej nie stwierdzono bunkrów, fortyfikacji, jaskiń, czy też innych zabudowań mogących stanowić miejsca kolonii rozrodczych bądź miejsca zimowej hibernacji nietoperzy. W terenie nie odnotowano miejsc wzmożonej aktywności nietoperzy, miejsc ich „rojenia się”. W uzupełnieniu z dnia 25 maja 2021 r. wskazano zaś, że doliny rzeczne oraz zadrzewienia Parku Nadodrzańskiego stanowią jedynie miejsca żerowania nietoperzy.

Odnosząc się do kwestii wpływu oświetlenia na nietoperze, należy zauważyć, że konieczność zastosowania odpowiedniego dla celów minimalizujących oświetlenia została określona w punkcie I.2.51 zmienionym niniejszą decyzją. Realizacja tego typu oświetlenia zabezpieczy przed pojawianiem się tych ssaków w okolicy pasa drogowego, natomiast ekrany akustyczne dodatkowo spowodują podniesienie pułapu ich lotu. Podkreślenia wymaga również fakt, że przy planowanej inwestycji znajdują się już mosty dla istniejącej linii kolejowej, a według zapisu z punktu I.4.4 decyzji RDOS w Opolu budowane obiekty nie mogą mieć światła mniejszego, niż te istniejące konstrukcje, przez co istniejące warunki przelotu nie ulegną w tej kwestii zmianie.

Inwestycja nie ingeruje w istniejący most kolejowy, a więc nie przewiduje się zniszczenia ewentualnych miejsc rozrodu pod istniejącym mostem kolejowym. Negatywne oddziaływanie może nastąpić natomiast w przypadku wycinki drzew, szczególnie w Parku Nadodrzańskim, z tego względu zaplanowana została minimalizacja w postaci kontroli drzew o obwodzie powyżej 50 cm przed wycinką przez chiropterologa oraz kompensacja w postaci wywieszenia 20 budek dla nietoperzy, które będą kontrolowane na etapie monitoringu porealizacyjnego.

Ad 56

Nie sposób zgodzić się z zarzutem braku odniesienia się organu I instancji do wniosków podniesionych przez STE Silesia w trakcie postępowania prowadzonego przed RDOŚ w Opolu. GDOŚ pragnie zauważyć, iż w uzasadnieniu decyzji wyjaśniono wszelkie sporne kwestie dotyczące planowanego przedsięwzięcia. Ponadto, na str.: 81, 85 oraz 86 zaskarżonej decyzji, wyjaśniono w sposób wyczerpujący wszystkie zarzuty podniesione przez skarżącego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

Ad 57, 196

Informacje dotyczące „bekasowiska” w ujednoliconym raporcie z 2016 r. znajdują się na str. 207 -208, gdzie zostały wskazane działki ewidencyjne na których się ono znajduje. Zgodnie z zawartymi tam informacjami jest to teren nieużytków, co zdaniem tut. organu nie wyklucza posiadania przez niego wartości przyrodniczych. Ze względu na odległość „bekasowiska” od planowanej inwestycji, zastosowano działania minimalizujące ingerencję podczas etapu realizacji w tereny między kanałem Ulgi i rzeką Odrą (które w Uchwale nr LXXIV/794/10 Rady Miasta Opola z dnia 28 października 2010 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wyspy Bolko w Opolu (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2010 r. nr 144, poz. 1717) zostały zakwalifikowane jako tereny zieleni urządzonej na których położony jest park 800-lecia). Z uwagi na powyższe, należy uznać, że negatywne oddziaływanie zostało maksymalnie ograniczone.

Ad 59, 138, 199, 229

Odnosząc się do zarzutu negatywnego wpływu przedsięwzięcia na powietrze, GDOŚ pragnie zauważyć, iż powyższa kwestia została wyjaśniona w uzupełnieniu z 2019 r. na str. 142-168. Z wyjaśnień inwestora wynika, że nie dochodzi do wystąpienia przekroczeń stężeń zanieczyszczeń na zabudowie zlokalizowanej w sąsiedztwie projektowanej drogi, w żadnym z analizowanych wariantów. Zarówno stężenia maksymalne jak i średnioroczne wszystkich substancji emitowanych do powietrza, mieszczą się w normie i kształtują się na bardzo podobnym poziomie bez względu na wariant.

Ad 61, 64, 97

Za chybiony należy uznać zarzut naruszenia walorów przyrodniczo-rekreacyjnych oraz turystycznych wyspy Bolko. Wskazać należy, że przez ww. wyspę przebiega już jeden most - most kolejowy, o czym skarżąca nie wspomniała. Ponadto, podkreślenia wymaga fakt, że przedmiotowa inwestycja ma znikomą wpływ na zanieczyszczenie powietrza oraz hałas, co szczegółowo zostało opisane we wcześniejszej części niniejszej decyzji dotyczącej skumulowanego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Co więcej, zarówno warunki zawarte w decyzji organu I instancji, jak i modyfikujące je warunki organu odwoławczego mają na celu ograniczenie oddziaływania planowanej inwestycji do minimum, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji.

Mając na uwadze powyższe, omawiany zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad 67, 83, 159

Odnosząc się do zarzutów braku porównania wariantów inwestycyjnych z dokumentami planistycznymi województwa, a także studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy, GDOŚ wyjaśnia, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Obowiązek ten nie dotyczy jednak decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej m.in. dla drogi publicznej. Należy podkreślić, że przedmiotem niniejszej inwestycji jest budowa Trasy Średnicowej w Opolu, która spełnia kryteria drogi publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, ze zm.). W związku z powyższym nie ma konieczności zapewnienia zgodności przedmiotowej inwestycji z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, a RDOŚ w Opolu nie miał obowiązku badania tej kwestii w ramach prowadzonej oceny oddziaływania na środowisko. Nie miał również obowiązku badania zgodności przedmiotowej inwestycji z dokumentem strategicznym jakim jest polityka przestrzenna województwa.

Ad 71

Najważniejszym źródłem informacji o przyrodzie danego terenu pod inwestycję jest przeprowadzona na tym obszarze i w zasięgu oddziaływania inwentaryzacja, która przedstawia najbardziej aktualne dane. W przedmiotowym przypadku badania terenowe zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 218-220) były prowadzone na przestrzeni kilku lat (z przerwami), podczas kilkunastu wizyt terenowych łącznie prowadzonych na przestrzeni lat 2014, 2015, 2017. Ponadto wobec stwierdzonych braków we wcześniejszych badaniach inwestor pozyskał również dane od PKP PLK S.A. dotyczące pełnej inwentaryzacji przyrodniczej (całoroczna inwentaryzacja przeprowadzona w 2015 r.) oraz przeprowadził własne badania

uzupełniające w 2019 r. Na potrzeby analizy inwestor wykorzystał również dane z inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej dla miasta Opole (aktualizacja z 2017 r.). Na ich podstawie zreformowana została część ustalonych przez RDOŚ w Opolu warunków.

Ad 73

Odnosząc się do zarzutu pomylenia słowika rdzawego ze słowikiem szarym, GDOŚ pragnie uznać powyższy zarzut za niezrozumiały. Zgodnie z dokumentacją zgromadzoną w sprawie, w szczególności z raportu oddziaływania na środowisko i jego uzupełnienia wynika, że słowik rdzawy (*Luscinia megarhynchos*) występuje w sposób sporadyczny w rejonie wariantu inwestorskiego. Tut. organ pragnie zauważyć, iż z dokumentacji zgromadzonej w sprawie nie wynika, aby w rejonie planowanej inwestycji stwierdzono występowanie słowika szarego.

Ad 74, 118

GDOŚ pragnie stwierdzić, że zarzut sprzeczności inwestycji z Konstytucją RP nie zasługuje na uwzględnienie. Należy zauważyć, iż skarżąca nie skonkretyzowała, w jaki sposób planowane przedsięwzięcie koliduje z zasadami wskazanymi w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, a także nie przedstawiła podstawowych wyjaśnień w tej kwestii. W tym miejscu podkreślić, że kwestie dotyczące naruszenia interesów właścicieli nieruchomości wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia.

Ad 86, 218, 219

Odnosząc się do kwestii braku wskazania lokalizacji dojazdów na budowę, należy zauważyć, iż na etapie postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, powyższa kwestia nie została rozstrzygnięta. Z informacji zawartych w zaskarżonej decyzji oraz uzupełnieniu raportu z 2019 r. nie wynika, aby miejsca dojazdów na budowę zostały konkretnie wskazane. Podobnie jak w przypadku lokalizacji baz materiałowo-technicznych, kwestia lokalizacji dojazdów na budowę będzie rozstrzygnięta na późniejszym etapie inwestycji.

Niemniej jednak należy zauważyć, iż w każdym z rozpatrywanych wariantów konieczne będzie czasowe zajęcie terenu pod zaplecze budowy, bazy materiałowe, składowiska odpadów, drogi dojazdowe oraz prace, które wpłyną na dotychczasowe użytkowanie terenu. W wyniku poruszania się ciężkiego sprzętu po terenie budowy pojawi się niekorzystne, okresowe oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Jednakże, po zakończeniu robót i upływie czasu związanego z odpornością gleb na degradację, nastąpi odbudowa naturalnej struktury pokrywy glebowej – w miejscach nieutwardzonych. Zatem, analizowana inwestycja drogowa nie stanowi zagrożenia dla środowiska gruntowego.

Ad 95

Zgodnie z informacją przedłożoną przez inwestora na str. 62-63 uzupełnienia z dnia 25 maja 2021 r., na obecnym etapie nie jest możliwe ustalenie dokładnych lokalizacji baz sprzętowo-materiałowych. Organ II instancji wskazał więc, że dokładne lokalizacje przedmiotowych baz zostaną zweryfikowane na etapie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Jednak w celu ochrony najcenniejszych obszarów przyrodniczych został wprowadzony obowiązek lokalizowania ich poza płatem siedliska łąki świeżej użytkowanej

ekstensywnie (6510), poza Parkiem Nadodrzańskim oraz poza Wyspą Bolko w odległości 50 m od granicy istniejącego wiaduktu kolejowego.

W przypadku siedliska 6510 należy zauważyć, że będzie ono zabezpieczone poprzez ogrodzenia tymczasowe zlokalizowane na skrajach pasa budowlano-montażowego, a po zakończeniu prac nastąpi rekultywacja tego terenu zgodnie z zapisami decyzji RDOŚ w Opolu w punkcie I.2.26 zmienionym niniejszą decyzją. W kwestii zagrożenia zwiększonej wycinki ze względu na zapis dotyczący minimalnej odległości lokalizacji baz sprzętowo-materiałowych poza rzutem korony drzewa, należy zauważyć, że w punkcie I.2.49 zmienionym niniejszą decyzją, znalazł się zapis dotyczący maksymalnej ilości drzew jaka może zostać wycięta w celu realizacji przedmiotowej inwestycji (również w Parku Nadodrzańskim).

Ad 98

Odnosząc się do wysokości emitora należy zauważyć, iż w uzasadnieniu decyzji organu I instancji wskazano jedynie informację, że wysokość emitora wynosić będzie 0,5 m. Nie sposób tym samym przyjąć, że powyższy parametr odnosi się do obecnego poziomu gruntu, gdyż nie zostało to w żaden sposób określone. W ocenie tut. organu oczywistym jest fakt, że określenie wysokości emitora odnosi się nie do aktualnego poziomu gruntu, ale do poziomu gruntu drogi, która dopiero powstanie. Niemniej jednak, powyższy zapis pozostaje bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia niniejszego postępowania.

Ad 100, 110, 115, 181, 184

W uzasadnieniu decyzji organu I instancji wskazano, że budowa Trasy Średnicowej wpłynie korzystnie dla mieszkańców okolicy z uwagi na zwiększenie dostępności komunikacyjnej, m.in. dla służb ratowniczych i pożarniczych. Tym samym, z uwagi na budowę ww. drogi bezpieczeństwo mieszkańców okolicy ulegnie znaczącej poprawie.

Ponadto, z uzupełnienia raportu z 2019 r., wynika, że do podstawowych korzyści wynikających z budowy trasy należy zaliczyć: odciążenie istniejącego układu komunikacyjnego; zmniejszenie się zatorów na innych drogach miasta; usprawnienie połączenia pomiędzy dzielnicami oraz zmniejszenie poziomu hałasu w okolicy dzięki zastosowaniu ekranów akustycznych. Zatem, w ocenie organu odwoławczego powyższa okoliczność została w sposób wyczerpujący zdefiniowana i wyjaśniona.

Ad 108

GDOŚ wskazuje, iż kwestia błędnej numeracji budynku została wyjaśniona na str. 71 decyzji organu I instancji. Wskazano tam, że autor raportu omyłkowo zamiast numeru domu, wskazał numer działki. Powyższa okoliczność pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Ponadto, kwestia wpływu inwestycji na stan zabytkowych budynków została wyczerpująco wyjaśniona we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.

Ad 112

Na str. 302 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r. wskazano, że dolina Odry stanowi korytarz ekologiczny również w granicy samego miasta, gdzie okresowo na rzece można spotkać liczne zgrupowania kaczek krzyżówek, a mniej licznie również inne rzadsze gatunki ptactwa wodnego. Na odcinku miejskim Odra wraz z Kanałem Ulgi stanowią ważną ostoję ptaków podczas migracji i zimowania w regionie. Jednocześnie jednak należy zwrócić uwagę, że dolina rzeczna na

odcinku miejskim została znacząco zawężona i zabudowana, co spowodowało ograniczenie roli korytarza ekologicznego rzeki. Najcenniejsze siedliska i gatunki koncentrują się na dalszym odcinku Odry, już poza granicami miasta. Na uszczuplenie zasobów przyrodniczych w obrębie siedlisk nadrzecznych w dużej mierze mają wpływ również prace utrzymaniowe na rzece Odrze i Kanale Ulgi, związane z zapewnieniem ochrony przeciwpowodziowej, właściwym utrzymaniem obwałowań. Ponadto planowane do budowy „w ramach przedmiotowej inwestycji mosty zlokalizowane przy już istniejących obiektach dla linii kolejowej, według zapisu z punktu I.4.4 decyzji RDOS w Opolu, nie mogą mieć światła mniejszego, niż istniejące konstrukcje, przez co istniejące warunki przelotu nie ulegną w tej kwestii zmianie. Dodatkowo na str. 205 ww. uzupełnienia widnieje informacja o lokalizacji podpór w korycie rzeki Odry, Kanału Ulgi i Kanału Młynówka w analogii do podpór już istniejących, sąsiadujących z projektowanymi.

Na podstawie przedstawionej inwentaryzacji (uzupełnianej w 2017 i 2019 r.), danych literaturowych i wyników inwentaryzacji przeprowadzonej dla modernizacji linii kolejowej w 2015 r., zostały w decyzji wprowadzone działania minimalizujące i kompensacyjne dla ptaków, takie jak: wycinka poza sezonem lęgowym, wywieszenie budek lęgowych dla ptaków, oznaczenia przezroczystych ekranów akustycznych. Zdaniem tut. organu wprowadzone w taki sposób konstrukcje i działania minimalizuje i kompensacyjne są adekwatne do możliwych oddziaływań.

Odnosząc się do negatywnego wpływu inwestycji na gatunek gawrona, na str. 276 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r. znalazły się informacje, że gniazda gawrona zlokalizowane są na drzewach znajdujących się poza zakresem przedsięwzięcia. W ramach planowanej inwestycji zajęty zostanie jedynie niewielki fragment żerowiska kolonii rozrodczej gawrona. Na zachód od parku pozostaną nienaruszone powierzchnie pól i nieużytków, które nadal będą służyć jako miejsca żerowania zarówno dla lokalnej populacji gawrona, jak i dla osobników przelotnych.

Ad 124

Odnosząc się do zarzutu zbyt późnego badania stanu budynków należy zauważyć, iż w zaskarżonej decyzji wskazano, że w celu ochrony budynków zabytkowych należy opracować dokumentację stanu technicznego budynków na etapie poprzedzającym rozpoczęcie prac budowlanych. W ocenie tut. organu, powyższy zapis jest korzystny dla mieszkańców, gdyż daje możliwość zarówno rzetelnej oceny wpływu planowanych robót na budynki znajdujące się w sąsiedztwie budowy, jak i może stanowić podstawę do ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z powstałych szkód. Zatem należy uznać, że powyższy zarzut skarżącej jest niezasadny.

Ad 152

Tut. organ pragnie zauważyć, iż swobodna ocena dowodów „polega (...) na tym, że organ nie jest skrzepowany żadnymi przepisami co do wartości poszczególnych rodzajów dowodów i może swobodnie, tj. „zgodnie z własną oceną wyników postępowania dowodowego (wyjaśniającego) w danej sprawie, ustalić stan faktyczny sprawy. (por. wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2018 r., sygn. akt II OSK 435/18). W ocenie tut. organu, wszelkie okoliczności przedstawione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnieniach są spójne i tym samym mogą stanowić podstawę do wydania niniejszego rozstrzygnięcia. Należy podkreślić, iż zarówno w trakcie postępowania prowadzonego przed

organem I instancji, jak i postępowaniem przed tut. organem, wnioskodawca wielokrotnie składał wyjaśnienia dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z kolei, kwestia dotycząca wariantów realizacji przedsięwzięcia, została wyjaśniona we wcześniejszej części niniejszego rozstrzygnięcia.

Ad 154

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy. W przedłożonej przez inwestora dokumentacji znalazły się informacje dotyczące m.in. w jakiej odległości od obszarowych form ochrony przyrody znajduje się przedmiotowa inwestycja, opisana została kolizja z pomnikiem przyrody, przedstawione zostały kolizje z korytarzami ekologicznymi. Przeprowadzona została również analiza możliwego wpływu na te elementy – str. 295 – 310 uzupełnienia z dnia 28 czerwca 2019 r. Zdaniem organu II instancji, tak przedstawione informacje wystarczyły do przeprowadzenia analizy oddziaływania inwestycji na te komponenty środowiska wraz z zaproponowaniem odpowiednich działań minimalizujących i kompensacyjnych.

Ad 164

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 6 ust. 1 dyrektywy ooś oraz zapisów Konwencji z Aarhus, GDOŚ wyjaśnia, że powyższe przepisy zostały w sposób prawidłowy wprowadzone do polskiego porządku prawnego (m.in. poprzez przepisy ustawy ooś) i dlatego nie mogą być bezpośrednio stosowane.

Art. 6 ust. 1 dyrektywy ooś stanowi, że „Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić władzom, których może dotyczyć to przedsięwzięcie z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, możliwość wyrażenia swojej opinii na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i wniosku o zezwolenie na inwestycję. W tym celu Państwa Członkowskie wyznaczają władze, które są konsultowane albo w sposób ogólny, albo do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane zgodnie z art. 5 są przekazywane tym władzom. Państwa Członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.” Należy podkreślić, że realizacja ww. obowiązków nastąpiła w ustawie ooś. W szczegółowych rozwiązaniach prawnych przewidzianych w art. 44 ustawy ooś, ustawodawca przewidział szczególny tryb, w jakim mogą uczestniczyć organizacje ekologiczne w sprawach dotyczących ochrony środowiska. Z kolei, według dyrektywy ooś, „zainteresowana społeczność oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie”. Jednocześnie art. 11 ust. 3 dyrektywy ooś stanowi, że „Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2, uważa się za wystarczający do celów ust. 1

lit. a niniejszego artykułu. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b niniejszego artykułu” (oraz odpowiedni przepis art. 9 ust. 2 konwencji z Aarhus). Z powyższych przepisów wynika, że to państwo członkowskie określa w prawie krajowym wymagania, jakie muszą spełniać organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska, aby mogły brać udział na prawach strony w postępowaniach związanych z decyzjami o środowiskowych uwarunkowaniach, a w związku z tym mieć prawo do kwestionowania tych decyzji w postępowaniu administracyjnym, czy też sądowno-administracyjnym. Zdaniem GDOŚ art. 44 ust. 1 ustawy o oś mieści się w dopuszczonym przez dyrektywę o oś zakresie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów wynikających z Konwencji z Aarhus, należy także podkreślić, iż ww. „konwencja (...) nie jest umową międzynarodową, która może być stosowana bezpośrednio bez konieczności dokonywania zmian w systemie prawnym państwa, które konwencję tę podpisało i ratyfikowało (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2006 r., sygn. akt VII SA/Wa 16/06). Należy także zwrócić uwagę, że konwencja ta stała się częścią krajowego porządku prawnego i musi być stosowana w polskim porządku prawnym. Istotne jest jednak to, że są to normy sformułowane bardzo ogólnie, które wymagają konkretyzacji w systemach prawnych państw, które podpisały Konwencję z Aarhus. Wynika to w sposób oczywisty z przepisów art. 9 ust. 1-5 tej umowy międzynarodowej, które przewidziały wprowadzenie do systemów prawnych państw członkowskich szczegółowych procedur odwoławczych umożliwiających rozpoznanie sprawy przez sąd lub inny niezależny i bezstronny organ powołany z mocy ustawy.

Ad 201

Odnosząc się do wniosku OZAS-ESAB Sp. z o.o. dotyczący zmiany zapisu dotyczącego zaprojektowania nowego systemu kanalizacji deszczowej przy ul. Struga, tut. organ wskazuje, że powyższy zarzut należy uznać za niezasadny. Zgodnie z pismem Urzędu Miasta Opole z dnia 26 kwietnia 2019 r., znak: ITGK-RIK.7012.15.2019 oraz uzupełnieniem raportu z 2019 r., przyjęte przez inwestora rozwiązania dotyczące systemu kanalizacji deszczowej są wystarczające na obecnym etapie projektowym. Wskazano także, że ewentualna przebudowa sieci kanalizacji deszczowej może być realizowana w ramach odrębnego przedsięwzięcia.

Ad 205

GDOŚ zgadza z zarzutem skarżącego dotyczącym niewłaściwego oznaczenia numerów działek wskazanych w charakterystyce przedsięwzięcia stanowiącym załącznik od decyzji RDOŚ w Opolu. Należy zauważyć, iż zastosowany w ww. załączniku zapis numerów działek uniemożliwia ich poprawną weryfikacji. Z uwagi na powyższe, tut. organ we wcześniejszej części niniejszej decyzji skorygował w tym zakresie decyzję organu I instancji.

Ad 206

Zgodnie z uzupełnieniem z dnia 28 czerwca 2019 r. (str. 270 - 271) do gatunków potencjalnie mogących wystąpić na analizowanym terenie należy strumieniówka i łożówka, które zostały wykazane w inwentaryzacji przeprowadzonej na potrzeby modernizacji linii kolejowej w 2015 r. Zgodnie z jej wynikami w kępach trzciny na linii brzegowej rzeki Odry stwierdzono jedno stanowisko łożówki (bez gniazda). Natomiast strumieniówka gniazdowała ok. 1040 m od krawędzi

skrajnego toru kolejowego, czyli znacznie poza obszarem inwestycji. Podczas badań prowadzonych w latach 2017 i 2019 nie stwierdzono tych gatunków na badanym obszarze. Zarośla znajdujące się przy linii kolejowej zostały wycięte w ramach utrzymania linii kolejowej, obecnie na omawianym obszarze nie ma siedlisk dogodnych dla występowania zarówno łożówki jak i strumieniówki.

W kwestii biegacza Scheidlera, zgodnie z danymi literaturowych m.in. inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej dla miasta Opola z 2017 r. został on stwierdzony w południowej części wyspy Bolko, całkowicie poza zasięgiem analizowanego przedsięwzięcia. Jego obecność nie została także wykazana w badaniach prowadzonych w latach 2014-2019 na analizowanym terenie.

W przypadku pachnicy dębowej jej obecność została potwierdzona w drzewach nie będących w kolizji z wariantem realizacyjnym. Prowadzone badania uzupełniające również nie wykazały obecności pachnicy dębowej także w Parku Nadodrzańskim. Zaznaczyć należy, że obecności pachnicy na terenie Parku Nadodrzańskiego nie potwierdziły również dane z inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej dla linii kolejowej oraz dla tzw. Trasy Bolkowskiej. Stosując jednak zasadę przezorności w decyzji zostały wprowadzone działania minimalizujące ewentualne negatywne oddziaływanie na ten gatunek w postaci kontroli drzew przed wycinką przez entomologa oraz określony został sposób postępowania z drzewami ocenionymi przez wskazanego specjalistę jako potencjalne siedlisko tego owada (punkty I.2.33 - I.2.34 zmienione niniejszą decyzją).

Ad 207

GDOŚ pragnie zauważyć, iż w postępowaniach inicjowanych na żądanie str., to treść wniosku determinuje rodzaj sprawy administracyjnej, a także jej zakres. Natomiast na organie prowadzącym postępowanie ciąży wymóg właściwego jej załatwienia, o ile żądanie strony jest zgodne z przepisami prawa. Zgodnie z orzecznictwem, „w sytuacji wszczęcia postępowania na żądanie strony, treść zgłoszonego żądania określa rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania, a także wyznacza właściwą normę prawa materialnego lub procesowego, która będzie relewantna dla ustalenia zakresu podmiotowego i przedmiotowego postępowania. Organ administracji jest tym żądaniem związany, gdyż tylko i wyłącznie strona składająca podanie określa przedmiot swojego żądania i nim rozporządza” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV SA/Po 1659/20).

Zatem nie może dziwić, że w treści decyzji organu I instancji przytaczane są fragmenty będące w istocie zakresem żądania strony. Jak wskazano wyżej, organ prowadzący postępowanie administracyjne jest tym wnioskiem związany i nie może go dowolnie zmieniać i modyfikować. Powyższe stanowisko potwierdza aktualne orzecznictwo, gdzie wskazano, że „w postępowaniach inicjowanych na żądanie strony to treść wniosku strony determinuje rodzaj sprawy administracyjnej, w tym rodzaj świadczenia, ulgi lub uprawnienia o które ubiega się strona. Organ nie może samodzielnie (bez zgody strony - art. 61 § 2 Kpa) modyfikować lub uzupełniać wniosku strony” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt III SA/Gl 45/22). W ocenie tut. organu, cytowanie dokumentów stanowiących podstawę do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, nie stanowi naruszenia obowiązujących przepisów, a tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 211, 212, 233

W celu ograniczenia oddziaływania na zabytkowy Park Nadodrzański w decyzji zostały wprowadzone warunki dotyczące: maksymalnej ilości drzew przeznaczonych do wycinki na jego terenie wraz z określeniem terminu jej przeprowadzenia ze względu na ptaki, a w przypadku drzew o obwodzie powyżej 50 cm, konieczność ich kontroli przez specjalistów entomologa i chiropterologa, którzy w przypadku wykrycia gatunku chronionego ustalą dalszy sposób postępowania. Ponadto został określony sposób zabezpieczenia drzew, które nie będą podlegać wycince.

Dodatkowo w celu ochrony małych zwierząt przed wtargnięciem na plac budowy została wprowadzona konieczność zastosowania tymczasowych ogrodzeń na skrajach pasa budowlano-montażowego (punkt I.2.36 zmieniony niniejszą decyzją).

W przypadku lokalizacji „Parku Wińskiego” należy zauważyć, że nazwa ta odnosi się do terenów parku ludowego znajdującego się na południowy – wschód od kanału Wińskiego na Wyspie Bolko, a więc w oddaleniu od przedmiotowej inwestycji (zgodnie z ujednoczonym raportem z 2016 r., str. 80 – w odległości ok. 700 m). „Bekasowisko” natomiast znajduje się na terenie powyżej „Parku Wińskiego” na działkach określonych na str. 207 ujednoczonego raportu z 2016 r.

W odniesieniu do Parku 800-lecia, znajduje się on na terenach zieleni urządzonej (zgodnie z Uchwałą nr LXXIV/794/10 Rady Miasta Opola z dnia 28 października 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wyspy Bolko w Opolu (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2010 r. Nr 144 poz. 1717)), na północ od Kanału Wińskiego, a więc nie jest tożsamy z parkiem ludowym. Organ II instancji wprowadził korektę punktu I.2.3 w celu uściślenia informacji dotyczących terenów, jakie należy chronić przed oddziaływaniem inwestycji.

Ad 214

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, oraz w sprawie substancji szkodliwych dla środowiska wodnego, na które powołuje się skarżący jest aktem prawnym nieobowiązującym w dacie wydania niniejszego rozstrzygnięcia. Niemniej jednak, GDOŚ pragnie zauważyć, iż z treści decyzji organu I instancji nie wynika, aby wody opadowe i roztopowe pochodzące z drogi miały być wprowadzane bezpośrednio do wód płynących. W ww. decyzji wskazano, że wody opadowe lub roztopowe spływające z jezdni projektowanej trasy odprowadzane będą do istniejącego systemu kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu w urządzeniach podczyszczających. Dopiero po takim uprzednim oczyszczeniu wody opadowe i roztopowe będą wprowadzone do ziemi.

Z treści uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 31 maja 2019 r. wynika, że inwestycja nie będzie stanowić źródła ponadnormatywnych ilości zanieczyszczeń odprowadzanych do wód i ziemi, gdyż przekroczenie wartości wskazanych w ww. rozporządzeniu, może mieć miejsce jedynie w przypadku innego rodzaju inwestycji, takich jak: budowa stacji paliw czy działalność warsztatów samochodowych. Z kolei, w sytuacjach awaryjnych, tj. w przypadku wystąpienia kolizji drogowych, zabezpieczeniem substancji szkodliwych przed wprowadzaniem ich do wód lub ziemi, zajmą się służby ratownictwa chemicznego i ekologicznego Państwowej Straży Pożarnej.

Ad 217

Odnosząc się do zarzutu braku wyjaśnienia wpływu inwestycji na dotychczasowe sieci i przyłącza gazowe, GDOŚ wskazuje, iż zgodnie z uzupełnieniem raportu z 2019 r. wszystkie kolizje sieci elektroenergetycznych (kablowe i napowietrzne) z planowaną Trasą Średnicową zostaną usunięte zgodnie z warunkami przebudowy. Wskazano tam także, że napowietrzne sieci elektroenergetyczne zostaną zastąpione sieciami podziemnymi. Sieci podziemne zabezpieczone będą rurami ochronnymi, natomiast część sieci będzie przebudowana przy pomocy przewiertów. Prace zostaną przeprowadzone jedynie w niezbędnym zakresie, w sposób jak najmniej ingerujący w tereny przyległe. Zostaną one wykonane standardowo przy użyciu sprzętu mechanicznego, małogabarytowego sprzętu budowlanego oraz za pomocą narzędzi ręcznych. Należy także zwrócić uwagę, że na etapie projektowania przewiduje się, iż projektant wystąpi o warunki techniczne wykonania przebudów oraz uzgodni projekty przebudów z Zarządcami infrastruktury sanitarnej lub uzgodni sposób zabezpieczenia kolidujących sieci w ramach realizacji analizowanej inwestycji drogowej.

Ad 221, 222

Odnosząc się do zarzutu błędów popełnionych przez organ I instancji przy określeniu oddziaływania planowanej inwestycji na istniejące drzewa, krzewy, siedliska zielne oraz zwierzęta, GDOŚ pragnie zauważyć, iż zgodnie z zapisami warunków (punkty I.2.23, I.2.39, I.2.42), znalezione na terenie budowy zwierzęta lub złapane w pułapki łowne (wiaderka) płazy, zostaną przeniesione poza plac budowy bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska. Miejsca te zostaną ustalone przez specjalistów z nadzoru przyrodniczego, co zapewni przenoszonym osobnikom maksymalne szanse na przetrwanie.

W punkcie I.2.46 zmienionym niniejszą decyzją, zabezpieczenie ekranów akustycznych poprzez kropki zostało zastąpione pionowymi pasami wraz z ustaleniem ich kolorów i rozmieszczenia. Zabezpieczenie takie zdaniem tut. organu, jest najlepszym i najskuteczniejszym oraz jedynym rekomendowanym środkiem służącym do zabezpieczenia przezroczystych ekranów akustycznych przed kolizjami z przedstawicielami awifauny.

Odnosząc się do oddziaływania półotwartego tunelu na ptaki, nietoperze i owady, należy zauważyć, że w decyzji zostały zastosowane działania minimalizujące, takie jak: wymienione powyżej oznakowania przezroczystych ekranów akustycznych, czy zastosowanie odpowiedniego oświetlenia drogi, w taki sposób aby nie przyciągało ono owadów, którymi odżywiają się nietoperze będące w ten sposób przywabiane w okolice pasa drogowego (punkt I.2.51 zmieniony niniejszą decyzją). W celu zapewnienia jak najbardziej skutecznej minimalizacji wabienia owadów w okolice drogi, tut. organ wprowadził bardziej szczegółowe zapisy (punkt I.2.51) dotyczące zastosowanego oświetlenia, w tym m.in. określenie temperatury barwowej, nachylenia pod odpowiednim kątem, rodzaju zastosowanych opraw.

Kwestia dotycząca zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki została uszczegółowiona w punkcie I.2.28 zmienionym niniejszą decyzją w taki sposób, aby zapewnić dalsze trwanie tych drzew i krzewów po zakończeniu budowy przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z zapisem punktu I.2.23 nadzór przyrodniczy będzie kontrolował prawidłową realizację działań minimalizujących, ponadto będzie on sporządzał okresowe raporty z nadzoru

prorowadzonego na wszystkich etapach prac i przedkładał je do RDOŚ w Opolu raz na kwartał. Zgodnie z najaktualniejszymi danymi inwentaryzacyjnymi z 2019 r. (str. 258-259 uzupełnienia z 28 czerwca 2019 r.), w obszarze planowanego przedsięwzięcia nie ma stałych zbiorników wodnych stanowiących miejsca występowania i rozrodu płazów. Różnorodność i liczebność zarówno płazów, jak i gadów na obszarze objętym inwentaryzacją jest niewielka, okolice Odry i połączonych z nią kanałów, jako wody płynące nie są typowymi i najdogodniejszymi siedliskami dla płazów i gadów. Nie potwierdzono również stanowiska rozrodczego płazów (zinwentaryzowanego w 2015 r.) w rejonie rowu pomiędzy ul. Krapkowicką i Prószkowską, przy przepuście kolejowym, a stopień jego zanieczyszczenia i okresowe wysychanie wskazuje, iż obecnie nie jest to dogodne siedlisko dla stałego rozrodu, czy przebywania płazów. Najbliższe miejsca rozrodcze znajdują się w odległości ok. 1 km od przedmiotowej inwestycji drogowej. W terenie objętym inwentaryzacją nie stwierdzono ukierunkowanych tras migracji płazów. Istniejąca od lat infrastruktura kolejowa niewątpliwie wpłynęła na szlaki przemieszczania się płazów i gadów. Nie stwierdzono również martwych osobników na lokalnych drogach, świadczących o kolizji tras migracji płazów z istniejącą infrastrukturą drogową. Zaznaczyć jednak należy, że miesiące w 2019 r., w którym prowadzono ostatnie badania terenowe, były wyjątkowo suche, co może mieć znaczenie w zakresie liczebności płazów.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej informacje oraz mapę (zał. 1 – Mapa środowiskowa) dołączoną do ww. uzupełnienia, na której zaznaczono m.in. stwierdzone osobniki płazów, tut. organ uważa, że zapisane w decyzji kompensacje (przepusty dla zwierząt dostosowane do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt w tym płazów) i minimalizacje (tymczasowe ogrodzenia, kontrole obszaru budowy, ewentualne przenoszenie osobników płazów w odpowiednie siedliska zastępcze) są adekwatne do zidentyfikowanych oddziaływań.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, GDOŚ uchylił pkt: I.2.3, I.2.13, I.2.15, I.2.23, I.2.24, I.2.26, I.2.27, I.2.28, I.2.33, I.2.34, I.2.35, I.2.36, I.2.39, I.2.42, I.2.46, I.2.49, I.2.51, I.4.7, II, III.1 decyzji z dnia 5 lipca 2016 r. i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy. Organ odwoławczy uchylił także pkt: I.2.11, I.2.14, I.2.30-I.2.32, I.2.37, I.2.47-I.2.48, I.2.50, I.2.53 i umorzył postępowanie w powyższym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.), dalej Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia

otrzymania decyzji. Wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Miejski Zarząd Dróg w Opolu, ul. Firmowa 1, 45-594 Opole;
2. Stowarzyszenie Komitet Obrony Pasieki, reprezentowane przez [REDACTED];
3. Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kropidły 8 w Opolu, reprezentowana adw. [REDACTED];
4. Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kropidły 8a w Opolu, reprezentowana przez [REDACTED];
5. [REDACTED];
6. OZAS-ESAB sp. z o.o., ul. A. Struga 10, 45-073 Opole;
7. STE Silesia, ul. Tulipanów 10, 45-219 Opole;
8. [REDACTED] reprezentowany przez adw. [REDACTED];
9. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu, ul. Firmowa 1, 45-594 Opole.